

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK SOKOLSKÉ

OBCE v AMERICE.

ROČNÍK XXXXI.

CHICAGO, ILL., 15. ČERVNA 1919.

ČÍSLO 6.

ZA MRTVÝM SOKOLEM . . .

PAMÁTCE ČESTNÉHO ČLENA SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE, GENERÁLA DRA. MILANA R. ŠTEFANIKA.

VZLÉT' junák Sokol do závratné výše
skrz mraky temné k světlu blíž,
by strhal pouta černožluté říše,
v nichž jeho lid nes' těžký kříž...!

Chtěl vidět národ volný, rozpoutaný,
jak druhdy v slávě své se skvěl,
chtěl zhojit v slunci těžké jeho rány,
by čestné místo v světě měl!

Těm snahám zasvětil svůj život celý,
v boj vrh' se mužně v příklad všem,
by s ním se pluky bratři rozletěly,
krev v obět' pro rodnou dát zem!

Ač bouře na ústupu srbskou půdou
jej smetla na úpatí hor —
zas vynes' se směle zbrcen krví rudou
dál hlásat světu slávký vzdor:

Dech poslední pak vypjal od Urálu
přes Tatry sluncem svobody —
chtěl zlíbat Slovač volnou, prostou králů,
a šťastnou mezi národy... .

Však polibek své volné, drahé zemi
vtisk' poslední a mrtev kles' —
ten junák Sokol první mezi všemi — —
Kdo nahradí ho vlasti dnes?

V hloub srdci našich rána neproniká
snad žádná víc jak bolná zvěst',
že není více bratra Štefanika,
že tělo jeho mrtvým jest — — — — —
— — — — —

Ó, národe můj! Z těžkých utrpení
se zrodil Svobody tvé květ,
v němž krev junáka, nad níž dražší není,
se místo rosy bude skvět — — —

Krev Jeho vzplane ve Svobody květu
a promění se v vzácný peř,
jenž hlásat bude veškerému světu,
že národ v něm svou spásu zřel!

Jarka.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ, 1928 S. 63rd Court, Berwyn, Ill.

Spolupracovník: V. B. TŮMA.

Editor:

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednotě výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

SOKOLSTVU!

SHROMÁŽDĚNÍ opět po trapné přestávce ve schůzi výboru pod starým praporem drahé naší České Obce Sokolské, vítáme s jásotem příchod svobody v kraje naše a žehnáme všem, kdož životy svými, drahocennou krví a nevystižitými obětmi přispěli k potření odvěkého vraha lidstva a k vyvedení lidu našeho z bídy a ponížení v nový, důstojný a volný život.

Vzpomínáme s pocitem hlubokého obdivu svých chrabrých bratří, kteří s příkazy Tyršovými vrhali se v nejjprudší vřavy válečné, zmirali v bažinách, stepích a roklich a bili se do posledního dechu s nevyrovnatelnou odvahou za svobodu a volnost své otčiny.

Vzpomínáme s vroucím díkem i těch, kdož doma tak oddaně snažili se udržeti doutnající jiskru v opuštěných krbech našich a silili v prsou naději na bližící se vykoupení a znovu-vzkříšení naše. Jim po boku stály ženy a postavil se i náš mladý čacký dorost, jenž útlými pažemi chápal se zbraní a pln nadšeného vzletu a odhodlání pro svatou věc národa zaujal místa po bratrech starších osiřelá.

Všechny Vás, všechny vineme k hrudi své a tiskneme drahé pravice Vaše.

Stihli jsme vysokou metu! Za ní ocitá se obraz slavné budoucnosti. Záleží na nás, abychom jej zaměnili za skutečnost.

Co přízní osudu získáno, nutno zachovati a obhájití novým, zvýšeným úsilím. Jsme plně přesvědčeni, že Sokolstvo je s to, úkol ten pro-

věsti zůstane-li věrno svým tradicím a zakladateli stanovenému poslání.

Nuže, bratří a sestry! Nastupme znovu v šiky a zahajme novou práci se vznešenými hesly, jež až dosud vítězně nás vedla a vše konání naše posvěcovala. Duch Fuegnerův a Tyršův provázejž nás k dalším metám, k nimž vede jen neunavná práce, denní vytrvalé úsilí a neutuchající oddanost k věci, pro niž žádná obět' nebudíž velkou neb nemožnou.

Pracujíce sami do úmoru, učme lid ctíti a milovati práci, z níž jedině vchází příští štěstí a zdar jeho.

Nuž znovu ku předu, ku předu, zpátky ni krok!

V PRAZE, dne 2. února 1919.

Výbor České Obce Sokolské.

SCHŮZE VÝBORU ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ, prvá po trapné přestávce čtyřleté války a prvá ve svobodné vlasti, konala se 2. února v síni hotelu Gráfova za předsednictví starosty, bra. Dra. J. Scheinera, který ve svém zahajovacím proslovu zdůraznil, že Sokolstvo zůstalo věrno svému poslání, věřilo ve svá hesla, jež v době rozhodné zaměnilo v čin. Vzpomíná hrdinů, kteří za svobodu vlasti rekovně padli a děkuje také těm, kteří doma majetek sokolský ochránili. Má za to, že původní úkol a cíl sokolský, stanovený našimi zakladateli, i pro budoucnost jest tak veliký, že netřeba překotně voliti snad cílů nových. Na to předkládá návrhy na projev Sokolstva k našemu lidu, projev výboru ČOS. k veškerému Sokolstvu, k bratřím Slovákům, svazu Sokolstva Jihoslávského, k bratřím v Americe a k přátelským tělocvičným svazům zahraničním. Řeč svou zakončil vřelou vzpomínkou na presidenta československé republiky, prof. Tom. G. Masaryka, jehož zásluhu a námahu o získání přátel a pomocníků pro vydobytí svobody naší vlasti nazývá velikou a nadlidskou. Před válkou na tolik nás nepoznal, aby nebyl vytrvalostí a obětavostí stoupců myšlenky sokolské teprve v boji překvapen a to ho přimělo, že opětně přihlásil se v řady sokolské.

Předsednictvo navrhuje uděliti br. Tomáši G. Masarykovi medaili Č. O. S. K tomu shromáždění povstává k uctění velikého muže myslitele, který činy svými postavil se vedle Husa, Žižky i Komenského a provolává mu slávu.

Br. Mašek vzpomíná útrap bratří Dra. Scheinera, Dra. Drbála, Beránka, Prágra a Kalika v žalářích rakouských a vzdává jim jménem Sokolstva dík za oběti, jež společně věci byly přinesli.

Ve zprávách: jednatelské (Dr. Urban), náčelnické (Dr. Jindra Vaníček a sestra Roudná), pokladní (br. Waraus) a účetní (br. Ambrož), byla přednesena spousta věcí důležitých pro stav a vývoj budoucí, z nichž nejvýznačnější z celého rozsahu uvádíme: Zřízení pluků Stráže Svobody, zpráva o výsledku ankety pro těles-

nou výchovu, o ženském kroji cvičebním, o celkovém jmění ČOS., o národním základu. Dále rozhodnuto aby se v roce 1919 konal zájezd Sokolstva na Slovensko a v roce 1920. pořádal VII. slet všesokolský, oba to podniky vysoce důležité, jež po čtyřleté nečinnosti zasáhnou hluboce v pravidelný život jednot sokolských. Nechybělo sice ani vážných hlasů proti konání sletu, ale většina, která rozhodla pro slet, byla několikanásobná. Pojednání podrobné o VII. sletu všesokolském v Praze odkázáno do schůze předsednictva ČOS. jako první bod pořadu.

Rozhodnutím nemalého významu bylo založení základu ku podpoře vojenských invalidů, kteří byli před válkou členy jednot sokolských. Každý člen jednoty bude povinen složit na tento základ 5 korun.

Dále usneseno, aby členské průkazy (legitimace) byly opatřeny podobenkou člena. Veškeré jednoty sokolské budou upozorněny na nutnost pečlivých lékařských prohlídek nově se hlásícího členstva a to zejména členstva cvičícího, vracejícího se z fronty.

V odpoledním zasedání konaly se volby do předsednictva a zvolení:

Starostou ČOS.: Dr. Jos. Scheiner, I. nám. starosty: Frant. Zelený, II. nám. starosty: Frant. Mašek, náčelník ČOS.: JUDr. Jindra Vaniček, náčelní: Milada Malá, I. nám. náč. Jan Máchal, II. nám. náč. Rud. Bílek, I. nám. náč. A. Drbalová, II. nám. náč. Terezie Pechlátová; za jednatele ČOS.: Dr. K. Heller, zást. dr. Urban, pokladníkem br. Waraus, účetníkem br. Bílek, zapisovatelem br. Štěpánek a sestra Roudná, inspekt. kanceláře, br. Kar. Vaniček, knihovníkem br. Ed. Táborský. Shledáváme dle toho téměř většinu starých a osvědčených pracovníků v nově utvořeném předsednictvu Čes. Obce Sokolské, pod jehož správou zahájí Sokolstvo ve staré vlasti novou éru.

PŘEDSEDNICTVO České Obce Sokolské usneslo se odmítati všechny žádosti, jež jsou mu zasilány k podpoře, a v nichž se jedná o sprostění jednotlivých činovníků jednot od povinnosti vojenské. Usnesení to stalo se z přesvědčení, že je dnes mravní povinností každého Čecha, aby splnil svoje povinnosti vůči armádě. Sokolstvo chce i v tomto směru přinést naši mladé svobodě Československé republiky největší oběti a nebude zbavovati armádu nejspolehlivějších činitelů doporučením žádostí o sprostění vojenské služby svých cvičitelů a činovníků, byť to i v mnohém případě ohrožovalo vlastní bytí některých sokolských jednot.

NA VÝZVU Výkonného Výboru SOA. v minulém čísle našeho orgánu, aby jednoty a župy co možno nejvíce přispěly na ošacení dítek ve staré vlasti, Župa Střední s pravým pochopením, láskou a vzácnou obětavostí bratrskou povolila ihned \$500.00. Čin tento měl by

sloužiti co skvělý příklad i ostatním našim Župám a jednotám, aby pomoc naše byla důstojnou Sokolstva amerického. Pro první pomocnou loď zbývalo sice málo času, takže výbor mohl opatření obleky pouze pro 850 hochů v stáří od 8 do 14 roků a sice tak zvané "Boy Scout Outfits", obuv však nebylo možno pro krátkost času v takovém množství pro první loď zajistiti a proto nutno postarati se o to, aby s druhou lodí výbava naše byla doplněna a my mohli aspoň 1.000 hochů úplně obléknouti a po případě též i spodním prádlem opatřiti.

Že s heslem "Rychle pomoci!" stala se různá nedopatření, zaviněny i zmatky v každodenních informacích veřejného tisku ze strany pořádacích výboru, k tomu nutno si uvědomiti, že podnik nabyl takového rozsahu po první výzvě, že skutečně byl i nad síly zodpovědných pořadatelů, kteří činili vše možné, aby zajištěná loď "President Wilson" s úplným nákladem mohla co nejdříve opustiti přístav newyorský a dospěla pak ku rychlé pomoci strádajících našich krajanů ve staré vlasti. Zkušenosti s první výpravou lodě získané povedou jistě v dalším vypravování naší pomoci k lepšímu přehledu a co zde zůstalo a se ještě, jak očekáváme, hromadně sebere, dospěje rovněž k svému blahodárnému cíli ku zmírnění bídy a nedostatků v těchto třech nejhrošších měsících, jež lid náš musí prožívat ve staré vlasti, nežli úplně bude se moci oddati nezkalené radosti nad získanou svobodou a pustiti se s chutí a láskou do práce na upevnění a rozkvět státu československého. Proto, bratři a sestry, neochabujte v započatém díle, ale sbírejte hromadně s vědomím, že zachraňujete národ náš v době jeho nejtěžší zkoušky!

REDAKTOR G. ŠMEJC, jeden z družiny českých literátů ze staré vlasti, za svého pobytu v Chicagu prohlásil ve schůzi ústředny Čes. Nár. Sdružení, že cílem cesty jejich jest navázati trvalé styky staré vlasti s naší novou americkou systematicky a s určitým programem nežli dosud před válkou se bylo děllo. Čes. Národní Sdružení, jež tak účinně bylo vedlo naši politickou akci, po skončení nynější akce pomocné má se zorganizovati v trvalou velkou Jednotu Čechoslováků amerických, jež by s podobnou Jednotou v Čechách udržovala stálé a trvalé spojení a obě Jednoty by pracovaly ruka v ruce svorně na zájmech Čechoslováků v otázkách kulturních a osvětových, v otázkách národohospodářských a obchodních, a dle potřeby i ve vážných otázkách politických a národních. Byla by to jakási Československá Stráž, jež by zde v Americe byla záštitou a vydatnou pomocnicí naší svobodné československé republiky. Bylo doznáno, že před válkou silná větev českoamerická byla v jistých kruzích v Čechách podceňována, ba snad i pomíjena, jelikož nebylo směřodatných vztahů vzájemných, jež by usilněji byly fedrovány následkem naší závislosti,

nesamostatnosti, však dnes, kdy stojíme před vzdělaným světem jako samostatný československý stát, všechny překážky na přímé styky rázem padly a my podáváme sobě ruce přes širé moře ku práci společné a ku úkolům daleko význačnějším nežli dříve byly snad jen občasně projevy našeho citění ku staré vlasti v dobách dřívějších. Zkrátka Čes. Národní Sdružení s přibráním nových úkolů výše naznačených stane se účinnou a závažnou složkou československé republiky na půdě americké a tudíž neskončí své blahodárné působení, jak mnozí krtkové by rádi již viděli a jak jich pletichářské jednání se zračí dnes v útocích a snižování práce předních pracovníků. Dnešní vzájemnost a svornost všech stran bez rozdílu jest jim trnem v oku, jelikož by nejraději nad zříceninami Národního Sdružení rozpoutali všechny ty bývalé stranické spory a vášně náboženské a sociální, aby mohli zase vládnout v kalných proudech. Tak mnohé veličiny a světla zmizely a pohasly během působení veliké organizace Národ. Sdružení, krčili se předáci v koutě, jako když šelma číhá na svou kořist, aby pak mohli jedovatou slinou otravovati a pošpinit práci, která nebyla z jejich hlavy a za jejich vedení.

Ba ozývají se již hlasy, že po dosažení samostatnosti naší dlužno příslušným směrům odbočiti z dnešní svorné dráhy a vrátiti se na dřívější své koleje, z obavy snad, že by směry ony doznaly pohromy ve stálém styku s protivnými stranami. I v řadách našich sokolských jsou mnozí, jimž se přičí společné vystupování při manifestačních projevech s bratry katolickými, jakoby tím naše vlastní přesvědčení utrpělo, přehlížejíce úplně, že podobnou nemístnou nesnášenlivostí nejen že celek národní trpí, ale že i tím obmezuje se i půda naší působnosti tam, kde naši ideou a jejím pojmáním mohli bychom snadno proniknouti do myslících duší opácného tábora. Právě ta naše příslovečná slovanská nesnášenlivost jest příznakem nemožnosti naší ku vytváření — máme více smyslu bořit, nežli stavět, ať pohlédneme kolem kamkoliv. Krásná hesla; láska a bratrství jsou jen na papíře, ve skutečnosti pro různost náhledů, smýšlení a přesvědčení nenávidíme jeden druhého.

Jak české Sokolstvo ve staré vlasti chápe důležitost okamžiku svorné práce bez ohledu na různost přesvědčení, slouží co příklad následující:

Aby zabráněno bylo sporům mezi sokolskými a dělnickými jednotami tělocvičnými společně učiněno toto prohlášení:

Uznává se jednomyslně nutnost slušného spolužití obou jednot i přes odlišný směr obou těles.

Vyhražují si navzájem právo volné činnosti propagační. Nechtí se vzájemně potírat, ale vědomě pracovati v boji o existenci republiky a v činnosti tělesné i mravní výchovy.

NESVĚDČÍ nijak o pochopení povinnosti zodpovědných činitelů a to hlavně náčelníků neb vedoucích jednot našich, když neustále je slyšeti v župních schůzích stížnosti bratra župního náčelníka, jako je tomu v Župě Střední, že bratři náčelníci nenavštěvují schůze župního technického odboru, následkem čehož schází hlavně v technickém vedení přímá spojení s jednotami a jedná-li se o význačná vystoupení celé Župy, tu přípravné práce postrádají přehledu, čímž vše se zdržuje a celek vázne. Jak možno očekávati zájem členstva při důležitých počínech a projevech, jestliže náčelníci, kteří mají býti duší jednoty po stránce technické, neberou sami zájmu o to na prvním místě, aby v technickém odboru se obeznámili se všemi podrobnostmi s vystoupením souvisícími, osvojili si správné vedení a nácvik společný, tak aby jich svěřené členstvo dostavilo se v určený čas přesně připraveno do všech detailů ke zkouškám společným. A jestliže vedoucí neb náčelník jednoty v poslední chvíli před vystoupením shání se po tom, co vlastně se bude prováděti, to jest již ukázka až hříšné, ba trestuhodné nedbalosti, která by měla být podle zásluhy pranýřována.

Dle stanov Obce Sokolské jest vyhrazeno příslušné místo náčelníkům (neb jich zástupcům) jednot v župních technických odborech, aby brali činně podílu ve všech otázkách společných a aby byli přímou spojkou mezi podřízenými jednotami a župním ústředím po stránce tělocvičné a veřejného vystupování vůbec.

SOKOLSKÝ DEN ŽUPY STŘEDNÍ v Chicagu dne 1. června na ukončení Karnevalu ve prospěch vdov a sirot v Čechách vydařil se nad vše očekávání a jistě přispěl hmotně šlechetnému účelu ze všech dnů snad nejvíce. Pohoda vzdor vedru byla příznivá, mraky hroící pokaziti veřejné cvičení byly pouhými jen strašáky a s několika krupějemi přehnalý se nad hlavami tisíců, aby ponechaly na obloze nadvládu hřejivým paprskům slunce. Průvod, tentokrátě výhradně jen sokolský, vyrazil ze síně Sokola Chicago uspořádaný v četách 12ti člených a převládal z větší části záplavou rudých košil. Účast dle soudu veřejného našeho tisku byla sice slušná, ale nás nemohla uspokojiti vzhledem ku početnosti Župy Střední, zvláště proto ne, jelikož se tentokrátě právem očekávalo, že Župa projeví při této manifestaci svou sílu největší. Proud sestával celkem z 18 čet a to v čele za hudbou a četou trubačsko-bubenickou četa praporů, za nimi četa vzácných hostů toho dne, našich statečných hrdinů ze Sibíře a Kanady s poručíky Fr. Richtrem, Staňkem a praporčíkem Janem Richtrem v čele, která budila všude, kudy průvod se ubíral, zvláštní pozornost a vyvolávala v uvědomělých krajanech zaslužené ovace. Byl to v pravdě nádherný pohled na tyto statné a otužilé hrdiny, jak křepece

a se zářícími pohledy si vykračovali v čele průvodu sokolského, jakoby táhly vítězně z boje všichni družinníci s nimi společně v náruč očekávající jich příchod staré vlasti. Za nimi následovala četa reprezentantů Výkonného Výboru Sok. Obce a Župy Střední se starosty jednot sdružených. Na to 3 čety Slovenských Sokolů, 3 čety našich v modrém kroji a 8 čet v kroji českém. Průvod uzavíraly ve 2 četách členové v obleku občanském. Přiznáváme, že očekávali jsme o průvodu účast nejméně dvojnásobnou a nemile jsme postrádali některé známé naše činovníky, jižto asi trávili pěknou neděli někde venku na rybách. Zdá se opravdu, že zájem ku vystoupení v kroji nápadně ochabuje a hlavně úbytek zračí se u bratří v modrém kroji. Jest již na čase, aby učiněna byla nutná opatření ku zvýšení účasti členstva při význačných projevech, kdy Sokolstvo veřejnosti má ukázati svou početnou sílu, aneb bude nutno provést radikální změnu na úpravě kroje, aby již jednou pro vždy řevnivost a rozdíly v táboře společném pominuly.

Na 26. ulici a Lawndale připojilo se ku průvodu žactvo a dorost v počtu opravdu překvapujícím. Bylot' té drobtiny naší téměř plný tisíc.

Když průvod došel na cvičiště, tu po slovu br. žup. náčelníka uvítal hosty ze Sibíře a Kanady jménem Sokolstva žup. starosta dr. Mueller. V odpověď jemu poručík Richter tlumočil pozdrav družinníků Sokolstvu a Čechoslovákům americkým, děkuje zároveň za bratrské přivítání a pohostinství za jich pobytu v Chicagu.

Krátce před čtvrtou hodinou započato s programem veřejného cvičení, jemuž přihlíželi se zájmem vedle nespočetných zástupů obecnstva též naši hosté, chrabří družinníci sibiřští a kanadští. Podrobný úsudek o celém cvičení bude podán na jiném místě, my pouze omezuje se na dojem povšechný. Program zahrnoval v sobě výhradně jen společná cvičení a to: malé žákyně s praporečky, celkem 188, malí žáci s tyčemi, celkem 120; větší žákyně prostná, celkem 168, větší žáci s činkami, celkem 168, ženský dorost se švihadly, celkem 88; mužský dorost prostná, celkem 32; Sokolice prostná, celkem 144; Sokolové prostná, celkem 116.

Veškerá cvičení vedena byla župním náčelníkem br. Broukem a sluší poznamenati, že bez přestávky následovalo jedno číslo za druhým. Pokud provedení se týče, až na nepatrné výjimky šlo vše, vzdor krátkému nácviku, dosti hladce, avšak hodnota a úprava cviků nesvědčila o zvláštní péči a tvořivosti zodpovědných činnitelů. Všechna cvičení, vyjma ona mužského dorostu, zračila se chudokrevností motivů, linií a vln, jež právě u vystoupení větších celků přicházejí k platnosti. Bylo to celkem šablonovitě cvičení i s nástupy, rozstupy, sestupy a odchody, jež hlavně u žactva byly na jedno brdo a

jen s nepatrnou změnou opakovaly se u dospělých cvičenců a cvičenek, jakoby nebylo s dostatek jednoduchých, různých nástupů pohotově. Pěkné sestavy (3) předvedli dorostenci dosti obstojně, avšak početně (32) málo zastoupeni. A přece náš dorost jest jedinou nadějí naší pro vyplnění řidnoucích řad členstva dospělého, budoucí snad i oporou veškerého našeho zde úsilí a snažení sokolského. Ta spousta žactva nijak neodpovídala výsledkům výchovy naší — to jest onomu nepatrnému zlomku sokolského dorostu, z něhož máme budovati nové, jaré a zdravé řady našich šiků sokolských, a vypěstovati z nich zdatné borce pro další zápas na poli tělocvičném a hlavně na poli národním.

I tentokráte, snad jako vždy, naše milé Sokolice odnesly si palmu vítěznou z celého programu. Přecvičily tři sestavy prostných velice živě a pěkně.

I borci naši se snažili seč síly jejich, nescházelo na úsečnosti a přesnosti jednotlivých poloh, leč následkem chabých sestav nedocílili toho úspěchu, jak bychom si byli přáli. Při tak zvláštní příležitosti jako tato byla, měla prostná vyjádřiti motiv sokolské síly, vrcholící v uvolnění a osvobození vlasti z pout otrockých, ducha vítězného a jásajícího, měla rozpoutati vydatnými pohyby a přeměnou poloh — kdežto taktó dělala prostná členstva dojem, jako když žák odřikává svou napapouškovanou úlohu. Zde nestačily jednotlivé písmeny a slabiky (časté upažování a vzpažování), nýbrž pěkně vázané z nich věty, jež by něco hlubokého vyjadřovaly, tak aby i divák mimoděk byl unášen pohledem na ladné střídání se pohybů a barevných linií.

S SJEZD TĚL. SLOVENSKÉ JEDNOTY v Homestead, Pa. v zájmu společné práce sokolské přijal resoluci následujícího znění:

Spojenie Sokolstva.

13. Nakol'ko naši starší, silnější a vyspelejší bratia českí Sokoli nám podávají už po druhý krát svoje bratské pravice, ku spojení sa s nami, po stránke Výchovnej a Technickej, X. Sjazd s oduševnenosťou súhlasí s nábidkou bratov českých Sokolov, súc presvedčený, že len "v spojení je sila" — a, že toto je pravá doba ku predvedeniu tejto nám veľmi nütnej a prospěšnej zmeny, lebo spoločne konaná práca sa vždy stretla s úspechom a je korunovaná zdarom.

S potěšením opravdovým vítáme tento rozhodný již krok našich spolubratří slovenských a očekáváme, že pověřený výbor z bratří: Myslivečka, Š. Húska a Krištůfka v brzku naváže přímé spojení s našim Výkonným Výborem a Ústřed. Technickým Odborem, aby na příštím VII. sletu všesokolském v Praze podílelo se jednolitě československé Sokolstvo americké a tak dokázalo, že prospěch a blaho, jako i nedílnost státu československého naleznou pevnou oporu v přední strážní národní — v sloučeném Sokolstvu!

PRVNÍ VÝPRAVA družinníků - invalidů hrdinské armády československé ze Sibíře dorazila šťastně do Chicaga ve středu dne 4. června krátce po poledni, jsouc vítána na nádraží nesčetnými zástupy Čechoslováků, kteří po dva dny ohlašovaný příjezd vzácných hostů marně očekávali.

Bylo to opravdu nadšené a při tom nejvyšší dojemné uvítání při pohledu na šik statečných junáků, z nichž většina odnáší si z rekovného zápasu československé anabase výmluvnou památku pro celý život svůj, který byli tak nadšeně obětovali za svobodu drahé své vlasti. Většina těžce zraněných a zmrzačených hochů s blahým úsměvem na rtech a se zářícími zraky přijímala všechny ty projevy oddanosti našeho lidu s vědomím, že po dlouhých svizelích a útrapách shledali se opět s lidem, jenž jim rozumí, s nimi cítí a při staročeském pohodinství dá jim zapomenouti na těžké chvíle prožité v Sibíři, nežli dospějí konečného cíle touhy — do staré vlasti.

Družinníků přijelo celkem 100 včetně se 6 důstojníky pod vedením majora Doška a provázení plukovníkem Hurbanem, známým strýčkem z Ameriky", p. Čížem a dvěma americkými důstojníky. K okázalému uvítání nemálo přispěla kapela bra. Rubringra, Ústřední Jednota Pěvecká a naše ochotné Včelky a dívky v národních krojích, jež ozdobily hrdiny květinami, pamětními penízy a ochotní krajané propůjčili svoje automobily. Uvítání jménem Č. Nár. Sdružení a všech Čecho-Slováků v Chicagu, přednesl předseda Dr. Pecivál a za starou vlast redaktor Červinka z Prahy. O pořádek starali se Sokolové v kroji, již tvořili čestný špalír.

Po obvyklých formalitách zavezení byli vzácní hosté do hotelu "La Salle", kde podáno jim bylo občerstvení a přivítání byli americkou veřejností, odkudž projíždkou městem se zastávkou ve Y. M. C. A. a u firmy Sears Roebuck, kde výborem našim obdařeni byli ručními taškami, zavezení do středu české osady. Zde

očekávalo je hlavní uvítání a celá cesta byla triumfálním vjezdem československých hrdinů, zasypaných deštěm květin a nadšenými pozdravy kupících se po obou stranách cesty krajany našimi a záctvem tělocvičných a svobodomyšlných škol. Průvod uzavíralo Sokolstvo v krojích.

V Plzenském Pavillonu zásluhou dámských spolků a Včelek připravena byla v pravdě bohatá večeře, při níž stateční družinníci poprvé po 4 letech strádání cítili se jako doma. Po večeři následoval program a uvítání čelnějšími organisacemi za přítomnosti tisíců obecnstva. Účast odhadována nejméně na 15,000 lidí, návštěva to, jaké Park Plzenského Pivovarů není pamětníkem.

Pokud našeho soudu se týče, máme za to, že by bylo úplně postačilo případné a nadšené uvítání, jaké proslovil redaktor G. Šmejce v Pavillonu a že ostatní část mohla být provedena venku, na jevišti. Bylť Pavillon připuštěním obecnstva během programu úplně natřískán, hlava na hlavě, že nebylo k hnutí a uprostřed té živé massy seděli družinníci po bohaté večeři, aby ssáli do sebe ten horký vzduch těžké atmosféry, takřka k padnutí, jaká naplnila celý prostor Pavillonu. Zdálo se nám to hotovým tyranstvím a bezohledností vůči sotva se zotavujícím drahým hostům a nepokrytě dali jsme mínění své, jež i mnoho jiných s námi sdílelo, v ohledu tom pořadatelstvu na jevo, snažíce se program omeziti.

Při podobných významných příležitostech největší obtíže mívá pořadatelstvo s mluvčími, nebť u nás každá organisace a spolek chce míti svého řečníka, mluví se zbytečně do únavy, kdežto by vše to souhrnem mohl pronést jeden dobrý řečník za všechny. A při tom všem výbor každému se chce zachovati, aby byl pokoj lidem dobré vůle, jenom na Sokolstvo se rádo zapomíná. Však to jest již našim údělem: starati se o pořádek, dodávati lesku veřejnému projevu, ořínášeti oběti, ale když přijde k hodům, státi za zavřenými dveřmi.

K VÝPRAVĚ ČESKO-AMERICKÉHO SOKOLSTVA K VII. SLETU.

(Podává J. Č.)

Od první chvíle, kdy pronikly k nám zprávy z vlasti, že v Praze konány jsou přípravy k VII. Sletu všesokolskému, který má býti jakousi přehlídkou řad sokolských, počalo se mluvíti o možné výpravě Sokolstva česko-amerického a rozpravy ty vyvrcholily konečně v povolání V. V. Obce Sokolské, v němž se praví, bude-li Slet uskutečněn, že Obec výpravy jistě uspořádá. A tu dovoluji si Sdružení našemu předložit k vážnému přemýšlení návrh, jakého druhu výprava přinesla by nejvíce užitku nejen nám, ale i našim bratřím za mořem.

My zde v Americe stojíme po dnes před nerozluštěným problemem, a sice: jak zachovati Sokolstvu americkému dorost, jak mladými silami vyplniti mezery povstávající odstupováním starých, buď již roztrpčených pracovníků. Zkoušeli a zkoušíme posud vše, co za poměrů panujících jest možno, ale výsledky jsou stále stejny: vidíme 200 až 300 útlých dětí v tělocvičně, ale jakmile dorost dospěje let přechodných — od 14 do 10 roku — tu náhle zmizí. Kam? Do ústavů cizích. Jak si tu mládež zachovat, jak si odchovat schopné vedoucí z dorostu česko-ame-

rického? Na tuto otázku nenašli jsme po dnes uspokojivé odpovědi, neboť bohatá cizina poskytnouti může větší výhody nežli my a tu kde neváže mladíka neb dívku cit, tam bývá rozhodnutí snadné: jde se tam, kde skýtány jsou větší výhody. A jak lze cit ten probudit, když domluvy ničeho nespomáhají a slova psaná zůstávají nepovšimnuta? Odpověď na otázku tu to jest účelem tohoto článku.

R. 1912 při VI. Sletu meškalo v Praze několik českých, v Americe rozených mladíků a dívek a já po dnes vidím před sebou ty nadšením zanicené tváře, po dnes vidím ty planoucí zraky, po dnes zní mi v uších jejich slova obdivu. Mluvit k tomu našemu dorostu mnoho nespomáhá — on musí viděti. A tu věřím pevně, kdyby Obce Sokolská zasadila se o to, aby výpravy k VII. Sletu účastnilo se aspoň 50 neb 100 našich dorostenců aneb dorostenek z různých jednot, že po návratu svým tento hlouček tvořil by tepnu, z níž počala by záhy prouditi do našeho tělesa nová, zdravá krev, která by do slábnoucího těla vlila nový, slibnější život. Náklad? Učinme apel na rodiče, Jednoty, Župy — a kdyby již nyní začalo se pracovati na utvoření fondu pro uskutečnění výpravy takové, jsem jist, že hojně účastenství dorostu našeho bylo by zajištěno. Ovšem že musilo by býti dbáno toho, aby to byl dorost slibný, inteligentní, který by nám byl zárukou, že splní naše očekávání. Vysílali jsme k Sletům až posud družstva, která podávala ukázky vzorných, speciálně amerických cvičení, ale ač cvičení naše při obou sletech došla lichotivého ocenění, přece jen s ohledem na ohromný náklad nepřimlouval bych se za vysílání družstev vzorných — aspoň ne na útraty celku. Nácvik vzorného cvičení při naší rozptýlenosti jest téměř nemožný, výsledek jest velice pomíjející, ano stalo se často, že vyspělí borci, když byli svoji touhu ukojili, po návratu svým z tělocvičen zmizeli. Jsem jist, že kdyby i Obec na výpravu dorostu něčím přispěla, náklad ten přinesl by nám záhy hojně úroky.

A snad bude se nyní někdo tázati: což měli by tam jeti jen co diváci? co by z návštěvy takové měli naši bratři v Čechách, jimž jsme byli vždy nějaký ten nový poznatek z Ameriky přinesli?

Milý bratře, neb sestro, ten dorost zanechal by v Čechách cennější památku, nežli kdyby tam provedl ta nejkrásnější cvičení ukázková. Byla by to památka trvalá — která by měla rozhodný vliv i na tělesnou výchovu dorostu v celé naší republice. Cvičení ukázkové má cenu velice pomíjející: zatleská se mu, pochválí se, několikrát ještě objeví se při některých veřejných vystoupeních, ale nepatrný ten výsledek jest poněkud draze zakoupen. A jak prospěti by mohla výprava dorostu česko-amerického našim bratřím a sestram v Čechách?

Přemýšlejme trochu: při té vyspělosti českého Sokolstva v různých odborech tělocvičnicku, stále tam ještě něco scházelo — výchova těles-

ná dorostu sokolského byla posud neúplnou. Byly zanedbávány hry, které ve výchově dorostu jsou činitelem nad jiné důležitým — jmenovitě hry, jaké pěstovány jsou v Americe, tak zvané "hry organisované". Nikde nepanuje takový duch pravého demokratismu, jako při organisované hře, kde jednotlivec jest posuzován ne dle toho, jaké postavení zaujímá, ne dle toho, jak bohat jest na statky pozemské, ale dle toho, co vykoná, jak svoji silou, obratností, schopností, ku zdaru celku přispěti může. Při organisované hře přichází k plné platnosti Tyršův výrok: "jednotlivec ničím, celek vším." A těchto organisovaných her v tělesné výchově dorostu sokolského v Čechách posud není.

Návštěvu dorostu našeho představují si tedy takto: Vyžádati si u bratří v Čechách jedno půl dne (třeba i po sletu), které by věnováno bylo výhradně dorostu našemu, který by tam podal ukázky celé řady čistě amerických her. S nácvikem bychom mnoho práce neměli, neboť naše mládež pěstuje pilně hry ty ve školách, bylo by třeba jen sestaviti družstva tak, aby byla na stejném stupni vyspělosti a pořad her představují si následovně: První oddíl: Řada her společenských, ryze amerických, pro útlý dorost. — Oddíl druhý: Řady her pro dorost vyspělejší, jako: relay-races, potato races a p. — Oddíl třetí: Hry pro dorost nejvyspělejší, tak zvané hry organisované a sice: basket ball (ukázka hry této pro chlapce a ukázka téže hry pro dívky), captain-ball (pro chlapce i pro dívky), Volley-ball (pro dívky) base-ball — a konečně vrchol všech těchto her a sice nejoblíbenější hru amerických vysokých škol, foot ball. O této hře v Čechách tolik byli četli a slyšeli a byli tak dychtívi hru tu seznati, že r. 1912 byl pisatel jednatelem tech. výboru sletového žádán, aby v Praze ukázku hry této předvedl, ale množství jiné práce pokus ten znemožnilo. Jsem jist, že k hrám těmto sešli by se z našich krajů česko-slovenských učitelé, vychovatelé, cvičitelé, aby na vlastní oči viděli, jak hry ony prováděny býti mají — neboť pouhý popis nedostačuje — že by tyto americké hry zdomácněly po celé Čechoslovákii a pozměněné tak, aby přispůsobeny byly české povaze, zbaveny všeho co nepřekného v Americe na hry ty bylo zavěšeno, staly by se jistě vydatným doplňkem tělesné výchovy dorostu československého. Dorost česko-americký tedy přinesl by nám z vlasti do Ameriky poznání, nadšení, lásku k všemu co našeho — a zanechal by tam jako památku znalost amerických her, které dnes zaváděny jsou téměř po všech zemích evropských — jelikož výchovná cena jejich jest nepopíratelná — a výsledek tento zajisté předstihl by všechno to, s čím jsme byli až posud před bratry a sestry naše v Čechách předstupovali. Nestál by návrh tento za trochu vážného přemýšlení?

Krásna jest něco královského, zvláště má-li ji kdo se studem a skromností. Xenofon: Hostina.

SLAVNÉ PAMĚTI ČESKOSLOVANSKÉHO HRDINY.

General Milan Štefaník, první ministr války československé republiky, jehož památka byla důstojně uctěna ve velké schůzi československého lidu v Sokole Chicago za přítomnosti zástupce československé vlády p. Karla Perglera a redaktora G. Šmejce z Prahy.

Kariéra generála Štefaníka byla jednou z nejpodivnějších, nejromantičtějších možno říci, všech hrdinů, jichž jména světová válka zvěčnila. Učenec takového jména, astronom a vědecký cestovatel, zabraný do svých studií, dává se pojednou při začátku světové války do služeb Francie jako prostý voják. A dává se do služby nejnebezpečnější, k aviatice. A nežli je válka u konce, je z prostého vojáka generál a ministr

války své staré vlasti, za jeho spolupráce osvobozené.

Pařížský Petit Journal napsal o Štefaníkovi loni:

Generál Štefaník nikterak není vojínem ze řemesla. Dříve, než válka přiměla ho k tomu, aby na kartě studoval vojenské operace, zabýval se pozorováním hvězd. Jeho studie o slunci a kometách učinily z něho jednoho z nejvýznač-

nějších astronomů Evropy. S p. Janssenem vícekrát slezl Mont Blanc a po smrti starého učence byl vybrán za ředitele observatoře zřízené na vrchu hory, jež je chloubou Evropy. Aby mohl konati svá hvězdářská studia, neváhal nikterak projíti horskou pouští saharskou, ani se neobával postaviti svůj stan v ledových samotách Střední Asie. Za studiem Halleyovy komety šel založiti observatoř v Tahiti. Zúčastnil se všech vědeckých kongresů i missií . . . Nikdo nemohl tedy předvídati, že doktor Štefanik bude dnes generálem Štefanikem, velitelem československých sil, jež dnes jsou v daleké Asii a jimž na pomoc jest zorganizována japonská výprava. Armáda francouzská však již od roku 1914 znala doktora Štefanika, který vstoupil do jejich řad jako aviatik a vykonal takové činy, že obdržel válečný kříž s palmou a důstojnickou rosettu čestné legie. —

Životopis dra. Štefanika čte se jako román:

Dr. M. R. Štefanik pochází z Košarisek u Brezové na Slovensku. Studoval v Prešpurku, Soproni a Sarváši, pak na universitě a technice v Praze, kdež se stal doktorem filosofie r. 1904. Pak odebral se do Paříže a věnoval se astronomii. Pracoval v Medonup u Paříže, u slavného hvězdáře Janssena, byl vyslán v létech 1905 a 1906 na Mont Blanc, kde založil hvězdárnu a stal se jejím ředitelem, kde také ztrávil při své práci dlouhé dny a noci. Účastní se několika vědeckých kongresů mezinárodních, byl vyslán na vědecké cesty do Španěl, do střední Asie (Urr Tjube), do Alžíru a Sahary. Roku 1910 vyslán akademií francouzskou na ostrovy Tahiti, aby pozoroval kometu Halleyovu. Na své cestě do Tichomoří dlel poprvé v Chicagu a zde měli jsme příležitost se s ním seznámiti. Za svoji vědeckou práci jmenován byl laureatem Francouzské Akademie a rytířem čestné legie; za služby, prokázané francouzské republice, byl jmenován občanem francouzským.

Když vypukla válka — Štefanik nemeškal a přihlásil se dobrovolně do armády francouzské — v níž sloužil z počátku jako prostý aviatik. Jako aviatik i jako organisátor prospěl Francii mnoho a byl za své zásluhy jmenován postupně generálem. Je to kariéra ojedinělá, dokazující houževnatost a vytrvalost Štefanikovu.

V našem zahraničním hnutí vidíme Štefanika od podzímku r. 1915. Bylo to v době, kdy vrátil se ze srbského bojiště těžce nemocen do Paříže. Zranil se při pádu aeroplánu na italské frontě a dlouho byl jeho život na vážkách. Tehdy prof. Masaryk pracoval už v Londýně a dr. Beneš v Paříži. Naše zahraniční akce byla v začátcích a dr. Štefanik — ač nemocen — chopil se ihned spolupráce.

Na jaře r. 1916 poslán byl na důležitou missii do Italie, kde skutečně dobyt úspěchu a připravil půdu pro naši národní věc. A proto zase jeho zásluhou, že československá otázka

byla v Itálii rozřešena — povolením armády se strany italské vlády.

Štefanik kromě organizační vojenské práce ve Francii a Itálii — účastnil se vynikajícím způsobem diplomaticko-vojenské naší akce v Rusku a Rumunsku a konečně též mezi námi v Americe, kde dal podnět a pevný základ k utvoření armády československé.

Na jaře v létě 1918 zdržoval se Štefanik nejvíce v Itálii, kde horečně pracoval na organizaci českého vojska, neboť jeho ideálem bylo, aby naše armáda ve všem byla dokonalá a zdravá.

Události na dálném Východě odvolaly ho do Sibíře, kde meškal, když byla vlast osvobozena a když byl jmenován prvním ministrem války. Vrátil se do vlasti přede dvěma měsíci a podílel se činně na válečných operacích v Uhrách, když z nenadání přišla zpráva zdrcujícího pro nás Čechoslovany a jmenovitě pro bratry Slováky obsahu z Kodaně 5. května, že gen. Milan Štefanik, ministr války československé republiky, přišel o život v sousedství Wajnoruž v Uhrách, když aeroplán, v němž letěl, spadl k zemi. Dva italské aviatikové, kteří jej provázeli, rovněž přišli o život. Zpráva o tom přišla z Bratislavi. (Svornost).

DR. KAREL PIPPICH,

předák chrudimský organizace československé, slaví tyto dny, 20. dubna, své 70. narozeniny.

Pippicha najdeme ve všech oborech při pilné práci: spisovatel, politik, dramatik, sokol, advokát. Možná představití sobě muže s větším množstvím národních funkcí? Ale ve všech oborech je celý, je velký.

Kdybych však měl hádati, tvrdil bych, že Pippichovi nejvíce k srdci přirostlo divadlo a Sokol a z těchto dvou největší lásku má k divadlu.

Jest málo tak nadšených divadelníků jako Pippich. Herec — v mladých letech — režisér, řídící, dramaturk, spisovatel. — Že Chrudim honosí se krásným divadlem, jest zásluhou Pippichovou.

Sokolstvo jest druhou láskou Pippichovou, význam jeho pro sokolstvo chrudimské, pro župu východočeskou a Českou Obec Sokolskou jest ohromný.

Proto přejeme Pippichovi na prahu jeho sedmdesátky, hojnost — plně zdraví i na dále! Na zdar!

K. Stýblo.

Byla to lidová armáda, jejíž bratrský duch byl ohlasem ducha vojsk husitských a jejíž demokratismus byl dechem národa mladého, nebohatého, v protireformaci zbaveného své šlechty a v pozdějších dobách i pohodlnické buržoasie. Její červená košile připomínala tehdy populární čtyř Garibaldiho, její symbol byl sokol, pták silný, rychlý, vysoko se vznášející. Zásadou, že jenom v zdravém těle je zdravý duch, hlásilo se vojsko to k antice, k největšímu vypětí lidské osobnosti, jaké dějiny znají. Národní vojsko to šlo vždy ku předu, tedy i s těmi a za těmi, kteří nestáli. Nikdy nebude moci být vyneseno, co znamenal Sokol v našich dějinách a v našem životě — jisto jest, že bez něho jsou nemyslitelné, jisto, že bez něho nebyli bychom tam, kde jsme dnes. I kulturně i v národní výchově!

J. S. Machar k sletu 1912.

JUDr. František Veselý v "Praž. Sokole".

BRATR MASARYK.

VELIKÉ dílo Masarykovo nevyplynulo z náhody a nebylo plodem okamžiku, nýbrž výsledkem sil, které byly nashromážděny a připraveny už před válkou, a jež počaly pracovat ve chvíli, kdy vzešla naděje, že je možno osvobodit český národ z habsburského jha.

Celý život Masarykův, jeho práce kulturní, politická, vědecká, kterou konal až do r. 1914 mezi námi, byly jen přípravou pro veliké dílo, jež mu nastalo počátkem světové války, a jež on za pomoci celého národa dokonil.

Narodil se 7. března 1850 jako prvorozený syn panského kočího v Hodoníně, připravoval se na učitelství, učil se pak zámečnictví a později kovářství, v 15. roce šel na gymnasium v Brně, jako chudý student se obživoval přiučováním jiných studentů, a to nejen v Brně, nýbrž později i ve Vídni a také po dobu studií universitních. Ano i v první době po svatbě se slečnou Charley Garriguovou z Brooklyna ještě opatroval sobě i své rodině výživu soukromým vyučováním. Z gymnasia v Brně odešel pro svoje přesvědčení náboženské a pro srážku s ředitelem ústavu (Němcem), suplenty na střední škole ve Vídni se vzdal, nemoha snést byrokratické soustavy a zkostnatělosti středoškolské.

Vyšel z rodiny chudé, ale spořádané a poctivé, naučil se pracovat, nepohrdat ani prací tělesnou, a spoléhat jen na svoji práci a své přičinění.

Když ve svém 32. roce přišel do Prahy, nastalo mu nové období činnosti. Organisoval nejprve práci vědeckou, redigoval revui *Athenaeum*, ale brzy mu nastaly boje o vědeckou pravdu a o volnost přesvědčení. Ten smysl měl spor o pravost rukopisů Královédvorského a Zelenohorského, a Masarykovi nešlo v něm o nic jiného, než aby pravdě vymohl uznání a aby nebyli umlčováni ti, kteří z poctivého přesvědčení pravdu tu hledali.

Celý veliký zápas onen byl tedy veden jen o pravdu a svobodu vědy.

Přišly pak spory politické, zápas proti rituální pověře v trestní věci Hilsnerově, boje kulturní proti vlivům církevním v životě a zejména ve školství, proti modlářství a pověře, pro osvobození ducha lidského a pro ryzi, vnitřní náboženství.

Žádný odpůrce nebyl Masarykovi tak veliký a mocný, aby se nepustil s ním v zápas pro pravdu a svobodu. Ani předsudky celého národa, církev se všemi ochránci, chráněná dynastie (v procesu záhřebském proti Srbům a v procesu Friedjungově), ani dynastie sama neodstrašily Masaryka od zápasu, když uznal za nutno odstraniti staré předsudky, nepravdy, pouta duševní i tělesná.

Nic mu nevadilo, že práce jeho a oběti přinesené nebyly ani uznávány celým národem, že

se mu ani vděku nedostávalo. Vědomí vykonané povinnosti mu stačilo, a s hloučkem dobrých přátel vytrval a svůj úkol i povinnost konal oddaně dále.

Ještě když v roce 1914 odjížděl Masaryk do ciziny, nebyl uznáván celým národem, ještě tehdy stály proti němu četné předsudky a nesusouhlasy, ale nic ho nezdrželo, aby neopustil svoji rodinu, nejdražší, co měl, a nespěl tam, kde viděl povinnost k velké práci.

Tak musil vyrůst a tak musil býti na veliké dílo své připraven muž, který měl českému národu přinést osvobození. Jen z takového života, takové práce a z takového přesvědčení mohl vzejíti muž, který za jednomyslného jásotu celého národa byl zvolen prvním presidentem československé republiky.

Masaryk v březnu 1919 dokončí 69. rok svého života a vykonal tedy veliké dílo své v době, kdy jiní už odcházejí od práce duševní i tělesné, ale víme, že je dosud tělesně svěží, silný. Jeho vzpřímená postava svědčí, že věk ho nenachýlil a duch jeho je v nejkrásnějším vzletu, spojuje mužnou zralost, zkušenost životní a myšlenkovou jarost. To je patrné z poselství, které 22. prosince 1918 na pražském hradě přečetl i z každého slova, které nyní mezi námi mluví, i ze všeho konání jeho.

Tělesnou sílu a duševní svěžest zachoval si Masaryk proto, že uznával vždy potřebu tělesných cvičení a žil bez rozmařilosti a změkčilosti. Hned po svém příchodu do Prahy r. 1882 stal se Masaryk členem Sokola a rád v něm cvičil. Nebyl to u něho chvilkový nápad, cvičení v Sokole — bylo potřebou a touhou mladému muži tehdy něco přes 30 let starému. Cvičení přestal Masaryk jen proto, že spory o pravost rukopisů proti němu nakupily tolik předsudků a odporu osobního, že se musil obmezovati jen na styky s přáteli, kteří znali jeho poctivé pohnutky a uznávali jeho obětavou práci. Ale Sokolu se Masaryk nikdy neodcizil. Vždy uznával jeho ohromný význam pro výchovu národní a v programu jeho politické strany se výslovně pravilo: "Snahám Sokolstva věnuje strana upřímné sympatie, stoupenci její at' v něm horlivě pracují."

Masaryk jezdil na kole, později i na koni a konal rád dlouhé procházky pěší, dbal o to, aby aspoň jedno odpůldne v každém týdnu užil vzduchu a slunce a popřál tělu osvěžení. Alkoholických nápojů pražádných nepije, nekouří a žije střídme, skromně. Těmto svým pravidlům životním může přičíst, že si zachoval životní svěžest i v letech blízkých sedmdesátce, a že se můžeme dožít nadějí, že československá republika ještě řadu let bude pod vedením a ochranou jeho ducha.

Masaryk znal a uznával výklady práce sokolské v českém lidu, a proto jich při své práci za hranicemi vydatně užil. Zorganizovav české vojsko, postavil se mu v čelo a zavedl v něm ducha skutečného bratrství, toho bratrství, které vyrostlo v Sokolstvu. Duch ten pak vedl naše hochy v cizině k činům hrdinským, k pořádku, kázní, obětavosti, jež jsou námi nyní obdivovány, a jež mají působit na obrození našeho vlastního života doma a na uvědomění v novém vojsku československém.

Těšíme se na to, až budou vydány řeči které Masaryk mluvil k československému vojsku zejména v Rusku, a které jim tolik dodávaly hrdinné myslí, ale zejména je vedly k čistotě života, ke kázní a mužné hrdosti. Řeči ty budou prý brzy z Ruska přivezeny a otištěny, a z nich bude zajisté patrné, jak myšlenky sokolské tu splývaly s Masarykovou touhou po pravdě a svobodě, a jak k jeho osobě připoutaly naše vojáky.

Masaryk spěchal, aby uznání veliké práce Sokolstva mohl brzy před celým národem vyslovit, neboť už v prvním poselství svém praví: "Zkušenosti dlouhé války nutí přímo k péči o tělo a ducha budoucích generací. Ideály Fugenerovy a Tyršovy se právě v naší armádě osvědčily."

Síly, které až do války pracovaly vedle sebe: Masarykovo úsilí o pravdu a svobodu, a sokolská práce o bratrství a výchovu tělesnou i duševní, se ve velké době světové války za hranicemi naší vlasti setkaly, radostně se spojily k dokonání velkolepého díla, a byly zdrojem, ze kterého vyplynula naše svoboda.

Masaryk je člověkem prostým, upřímným, skromným, naprostým demokratem, bez pýchy a bez domýšlivosti, nezná hněvu ani zášti a tím si získává srdce lidská. Je živého citění sociálního, neboť sám vyšel z chudoby, má smysl pro potřeby lidu a bolí ho každé vykořisťování slabých. Důležitou jeho zásadou životní jest, ne mnoho mluvit, ale jednat, ne slovo, nýbrž čin je mu hlavním. Proto také celý život jeho jest opravdovým prováděním všech jeho zásad a myšlenek. Každá myšlenka jeho jest provázena hned činem. Tato vlastnost a opravdovost Masarykova vyplynula z poznání Českých Bratří, jejichž zásady a život měly na jeho ducha a konání veliký vliv, jakož vůbec všechna práce Masarykova jest proniknuta hlubokým a opravdovým přesvědčením a citěním náboženským.

Z prvního poselství Masarykova nutno ještě uvést místo, kde důrazně konstatuje, že naši pracovníci zahraniční od spojenců nevzali ani krejcaru, a že za celou dobu neužili ani jedině nepravdy proti svým nepřátelům, ani jedině z tak zvaných diplomatických chytrostí, a praví, že tak čestný politický boj, tak čestná revoluce sotva kdy byla provedena. To jsou slova, při kterých se každému Sokolu hrud' hrdostí vypne. Kdo pak věnuje pozornost také vrouc-

nosti, s jakou Masaryk o sobě mluví i v poselství i jinde, ten vidí, že první prezident naší milé republiky jest mužem, který nejen hlásal, nýbrž celým životem uskutečnil sokolské "ni zisk, ni slávu".

Sokolstvu byl ve velikém díle osvobození vykázán důležitý úkol, neboť Masaryk věděl, že bude nutno, aby národ zbraněmi se domáhal svobody. Myslel na povstání, ke kterému by došlo ve vhodné chvíli před ukončením války. Tu pak organizační brannou měly provést jednoty sokolské, jež měly býti jádrem českého vojska. O tom vyjednával Masaryk s drem. Scheinerem asi v říjnu a listopadu 1914, než odejel do ciziny, a došlo už k určitým úmluvám. Když bylo utvořeno československé vojsko v cizině, sešlo s myšlenky na vzpouru domácí, neboť odpor branný vykonalo úspěšněji naše vojsko v Rusku, ve Francii a v Itálii. Ale jistě i dnes chystá a ukládá Masaryk Sokolstvu důležité úkoly při práci pro budoucnost a šťastný vývoj československé republiky.

Sokolstvo nezklame naději, které náš první prezident v ně klade, a jako v pravou chvíli všemi výsledky své práce a výchovy českého lidu přispělo Masarykovi, zejména za hranicemi, aby mohl své veliké dílo dokonat, tak i budoucně bude věrným jeho spolupracovníkem pro blaho a štěstí svobodného národa našeho.

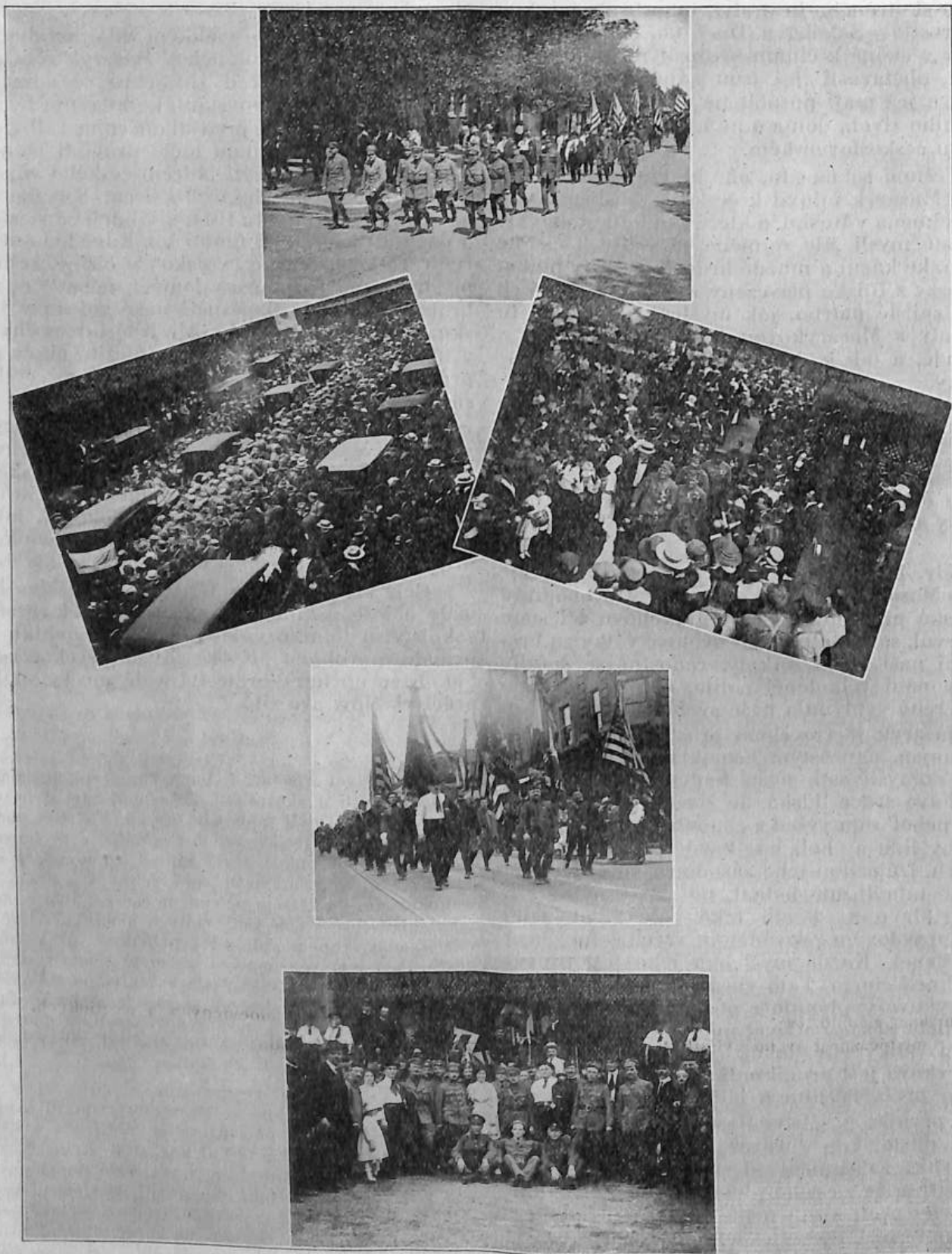
Celý život prvního presidenta našeho byl vždy a jest uskutečňováním myšlenek ryziho sokolství a tomuto muži práce a bojovníku za pravdu a svobodu přinese zajisté všechno české Sokolstvo upřímné bratrství a dá mu ke spolupráci všechny své síly.

"Vést život šťastně, k tomu zapotřebí nemalého stupně znalosti a zkušenosti. Jako malířství a básnictví, tak i umění býti spokojeně živ musí býti vrozeno, ale u každého dá se přiměřeně probuditi a vychovati. Rodiče a učitelé položí první základ, zdokonalení zůstaveno nám samým. Štěstí není velikým a krásným drahokamem, po kterém pátrati marné by bylo namáhání, skládat' se z celé řady malých kamínků, které v přiměřeném skupení dají celek příjemný a krásný. Štěstí záleží v užívání malých, na cestě života roztroušených radostí, které však často bažením po velikých, ducha rozčilujících radostech se zřetele ztrácíme. Štěstí leží v čestném vykonávání povinností, a není ve větší radosti než té, která se v nás zabostí po vykonaných povinnostech . . ."—S. Smiles.

"Ve přírodě musíme viděti stálou rádkyni svoji, její dokonalost budiž nám přesným měřítkem našich odchylek. Z noci musíme dělati noc, ze dne den. Musíme dopracovati se názoru, že řízení malé domácnosti možno věnovati právě tolik moudrosti jako řízení světové říše, a právě tolik moudrosti, že lze z ní také čerpati. Zákony světa jsou napsány na každé minci, kterou máš v ruce. Není nic tak nepatrného, abychom znalosti toho nemohli se státi většími, i kdyby to bylo hloupost, kterou jsme náhodou sebrali na ulici."—Emerson.

Sokolský den a příjezd družinníků-invalidů.

THE BOHEMIAN SOKOL.

(Článek tento pochází z pera Wallera Jerrolda a byl uveřejněn v srpnu 1913 v měsíčníku "The Fortnightly Review" po dojmech, jež byl zažil při VI. sletu všesokolském v Praze. Pro jeho zajímavost a souvislost s nynější dobou, pro jeho správné předpoklady cílů sokolských ho uveřejňujeme.)

PATRIOTISM in the eyes of all too many people in this country has, ridiculously enough, come to be regarded as synonymous with a ready approval of huge expenditure on armaments and with aggressive shouting about Empire; it has come to be looked upon as a something inevitably associated with warfare actual or potential. Patriotism is, indeed, arrogantly assumed, by themselves, to belong only to those who suffer from a kind of megalomania of militarism. The highest and truest patriotism is surely the patriotism of peace; that which actively develops the best in its people, instead of teaching them to anticipate with a kind of furtive suspicion which is itself provocative every action of their neighbours. Such patriotism is not incompatible with preparedness to repel any invasion; is, indeed, the best preparation to such an end; it is the patriotism of sanity rather than of vanity, of dignity rather than of "nerves". Those visitors who had the privilege of being in Prague during the past summer, when the great Sokol Congress took place, had writ large before their eyes a remarkable object-lesson in this finer and truer patriotism.

To the vast majority of English people the word Sokol will convey no meaning. It is only those who happen to have read, and who remember, the few accounts which have appeared in our newspapers, or the slight references to be found in books about Bohemia, or those who have visited the kingdom which forms the north-western portion of the dominions of the Emperor of Austria, and more particularly those who were in Prague in the summer of 1907 or of 1912, to whom the word will convey anything of its real significance. Primarily, the word means in the Czech*) language a falcon, but it has gained a secondary and deeply significant meaning from having been adopted as the distinguishing word for one of the most remarkable patriotic organisations in history. The Emperor of Austria is, as every schoolboy knows, also King of Hungary and King of Bohemia. Francis Joseph was, indeed, duly crowned as King of Hungary, though he—unfortunately, as it may well appear to a foreign observer—did not enlist the full sentiment of his Czech subjects by fulfilling the promise made in 1871 and being specially

crowned in Prague as King of Bohemia. Still, during his reign the people of Bohemia have won a degree of independence to which under tyrannous and repressive rule they had for generations been strangers. This, however, is not the place for entering into the story of Bohemian subversion and the strenuous struggle by which the ancient kingdom won to some measure of national liberty and recognition. It was, however, out of the winning of that measure of recognition that there developed the remarkable organisation with which this article deals, an organisation which if it has not worked a revolution in its crystallising of the moral and physical forces of a remarkable people, has served in an extraordinary way at once as a centripetal and a centrifugal force to all national and patriotic feeling. Primarily, the Sokols form, no doubt, a great force for the moral and physical uplifting and organising of a nation; but secondarily, from the point of view of the onlooker, it is not fanciful to find in them a manifestation of the undying spirit of nationality; to realise that in them we have the hopes and aspirations of the Czech people working consciously along lines of self-preservation, and in a manner with which we should have the greatest sympathy, seeing the way in which we have generations made something of a cult of games and sports, have claimed to find physical and moral good even in boxing. The noble art of self-defence by means of fisticuffs was supposed to enable a man to hold his own against attack; was, as it were, an individualistic art, but that same noble art of self-defence may have the result of producing bullies—the Sokol produces patriots; stands, indeed, as has been already said, for a triumphant attempt at self-conscious nation-building.

An advance post, as it were, of the Slav races, almost surrounded by Teutons, the Bohemians have resolutely fought against Germanising influences, and in this great gymnastic organisation have built up a force the full significance of which it is not easy to gauge, though it is not difficult to read in it a fervid declaration of nationality, of the right to claim that nationality, and of the determination, should it be necessary, to uphold it. Visitors who were in Prague during a momentous week in the past summer had come indication of the extraordinary extent to which this gymnastic organisation—the Sokol movement—has grown, both on the plain of Letna, where the massed drill was displayed, and in the square before the Old Town Hall in the middle of the ancient city, where about 35,000 men Sokols formed up

*) I use the commonly accepted, but quite unpronounceable, Anglicised form of the word Čech. It would however, be most phonetically rendered as Tchech—the final ch being pronounced much as in the Scotch "loch" or the German "Hoch"! The French Tcheque suggests the sound far better than our Czech, though rendering the closing consonants too strongly.

in a compact mass, with an array of banners which showed that the loyal Bohemians, banded together under the sign of the falcon, included many who had come from several centres in America, from London, from Paris, Berlin, Dresden, and other European cities, and that with them were Sokol contingents from Russia and all the Slavic countries of south-eastern Europe. It was a remarkably picturesquely sight, this massed gathering of the "Falcon" in the Town Hall square. It was a deeply impressive one on the Letna plain where successively 11,000 men, and then 6,000 women, Sokols went through their gymnastic exercises. These thousands making their successive movements as one in accord with the music of a great band gave an impression of sureness and strength simply astounding. It was, as it were, an army of peace that possessed a significance far more touching, far more inspiring than could have been realised from any display of a similar number of soldiery. Here, one could not help thinking, was the young manhood and young womanhood of a nation—the parents of the next generation—dominated by a passionate loyalty itself up to a strenuous but ordered physical education; and the more one inquired into the thing accomplished, but of the underlying idea. It was, indeed, a sight to set the observer thinking and inquiring—thinking of how fine a result was to be obtained by systematising the gymnastic energy of a people, and inquiring as to how the present pitch of excellence had been attained in Bohemia.

The answer to such an inquiry can only be given by stating, though briefly, the story of the Sokol—a story which the Bohemians are, not unjustifiably, proud of repeating. It was one of the grievances of the people in the days of their worst oppression that they were not permitted to form themselves publicly into any such associations as serve to foster and preserve the spirit of nationality, and thus it came about that when the first days of comparative liberty dawned upon the ancient kingdom of Bohemia, little more than fifty years ago, one of the first uses—one of the most significant and valuable of uses—made of the reacquired privilege was the formation of a Gymnastic Union. This was done under the energetic leadership of Dr. Miroslav Tyrš**), an able and far-sighted young man of nine-and-twenty, who would seem from the first to have appreciated the patriotic value that such an organisation might come to possess. Tyrš lost no time, and the first general meeting of the new Gymnastic Union was held in Prague on February 16th, 1862, when Mr.

**) Miroslav Tyrš (pronounced Tyrsh), born of September 9th, 1832 was Professor of Esthetics at the University of Prague, but as an ardent Bohemian patriot gave himself up largely to the idea of training his nation more or less upon the lines of ancient Greek gymnastics. He died in the Tyrol on August 8th, 1884.

Jindřich Fuegner***)—whose daughter became the wife of Dr. Tyrš—was elected its president. The choice was a happy one, and the names of Tyrš and Fuegner are twined in the Bohemian memory as joint founders of the great Sokol movement. On March 5th of the same year the first gymnastic exercises as arranged by Tyrš were exhibited in a Prague gymnasium, and the movement not only began to grow with surprising rapidity, but Tyrš and Fuegner recognised that it might be made to serve the dual purpose of insuring the *mens sana* as well as the *corpore sano*. They aimed at making the men who joined the Union not only physically fit, but at inspiring them with the patriotic resolve to make the best of themselves—not for any mere prize-winning or competitor-defeating, but to the end of national well-being. The whole system of training was deliberately designed with the object of improving the *moral* of all who should be moved by the patriotic impulse to undertake it, and the patriotic purpose was emphasised by the establishing of a special Sokol costume based on the then widely famous dress of Garibaldi's "Red Shirts". In the round fawn-coloured cap was placed a feather of the indigenous falcon known to the Bohemians as the Sokol, and the name of that bird soon came to be identified with the Gymnastic Unions and their members. Jacket—often worn hussar-fashion over the shoulder—and trousers of the same fawn colour, and high black boots completed the costume. This, it should be added, is the full dress; that for drilling in the case of the men consists of a thin white vest or singlet and dark trousers, and in the case of the women dark blue serge skirt and bodice, with "sailor" collar, a white tie, and a cap—something like a lady's bathing-cap in shape—of figured red stuff.

To-day we find the Sokol writ large throughout Bohemia; in many of the provincial towns one of the most striking buildings will be seen to have carved in bold letters across its front the inspiring word, an inquiry elicits that it is the gymnasium of the local Sokol. This widespread training must have a cumulative effect not only on the physique but on the *moral* of the people. Indeed, it is not fanciful to recognise something of the result of fifty years of Sokol training on many of the men and women whom we see in Prague and other centres of Sokol activity.

To return to the story of the progress of the movement. It was on June 1st, 1862, that the Gymnastic Union gave its first public display in

***) Jindřich Fuegner, born in Prague, September 12th, 1822, was member of a well-to-do commercial family. He travelled much in Italy, France, England and Germany, gained a knowledge of several languages, and successively occupied a number of high public positions in connection with Prague's mercantile organisations. He died in his native city on November 15th, 1865.

a Prague hall, and then the first colours were presented to the Union. Before the close of that year the way in which the organisation had captivated the popular sentiment and imagination was to be gauged from the fact separate Sokol societies were established in eight other Czech centres. In 1863 the chief Sokol society in Prague acquired its own hall, thanks to the munificence of its presidents, Fuegner, and established a centre from which trained teachers could be sent to other places. Year after year the number of Gymnastic Union increased and the established ones added to their membership, while the way in which the movement fostered the patriotic sentiment of a remarkable people may be gathered from the fact that emigrant-Bohemians early sought to follow on the lines of their fellows at home, and the first Sokol to be established in America was formed at St. Louis in 1865. Though this first Transatlantic attempt was destined to failure, it was later followed by others that have proved highly successful.

In the autumn of 1865 the Sokol movement met with a serious blow by the death of Jindrich Fuegner, and in the following year came the Austro-German War with disastrous, as it must have appeared at the time almost shattering, results. When war threatened, Dr. Tyrš drew up a carefully thought-out and elaborate scheme for utilising his Sokols as a defensive force along the inadequately protected Bohemian frontier. This war forwarded to the authorities at Vienna, but met the ridiculously arrogant reply that the war was one of Germans against Germans, and the Bohemians in their buffer kingdom were not to take part in the contest. Austrian statesmanship, it would seem, must have been sadly at fault when it failed to make use of the magnificent weapon so loyally offered. The very strength of the Sokols implied in that offer instead of creating confidence caused suspicion, and curt refusal of proffered service was followed by irritating measures of repression and political persecution, so that at the end of the war but twenty-one of the Sokol societies remained in existence. But if the Government looked askance, the Bohemian people had lost neither the zeal nor their faith in the sinewy Sokol, and after peace had been established, despite repression and official suspicion, the Gymnastic Unions grew again, so that there were one hundred and thirty of them working in 1871, the year in which Dr. Tyrš published his work on *The Essentials of Gymnastics*, and began the publication of the Sokol periodical, *Sokol*, setting forth the work and aims of the Sokol societies. Their work and aims were summarised as "physical and moral education for the general improvement of the nation, to make it strong, courageous, and of high defensive value." Tyrš also planned a general meeting of representatives of all the

Sokols in Prague with the object of federating them in one great organisation—but the meeting was promptly prohibited by the Government.

Despite the frowns, and the active interference of officialdom, the Sokols continued to develop, but they had scarcely taken on renewed vigour after recovering from the effects of the war than, in 1873, there began a period of active opposition which during the next few years threatened to extinguish the movement, and would probably have succeeded in doing so had it not been for the indomitable energy of Dr. Tyrš and his immediate supporters in Prague. The number of societies dropped about 50 per cent., and in 1877 their common bond of union, the periodical *Sokol*, was banned and had to cease publication. Four years later better conditions again prevailed. In 1881 the *Sokol* was restarted by Dr. Tyrš, and in the following year his long-planned gathering of representative Sokols at a great meeting in Prague became an accomplished fact. Seventy-six different Sokol societies took part in the gathering, sending to the capital a total of one thousand representatives, and 720 Sokols took part in the first massed drill under the personal leadership of Dr. Tyrš. Thenceforward the story is one of steady but rapid progress the extent of which can best be understood by saying that where only 720 men Sokols took part in the drill of 1882, that of the past summer was done, as has been stated, by about 17,000 men and women—and these represented but a portion of the tens of thousands of Sokols who had gathered in the ancient capital for the Sixth Congress of Bohemian Sokol Unions. Where 1882 had its thousand, 1912 had probably its fifty thousand.

PÍSEMNICTVÍ.

"*Volná Myšlenka*," měsíčník, vydávaný Svazem Svobodomyšlných ve státu Texasu "bez biskupského odporu, ale v souhlase s pravdou" vyšla prvním číslem na začátku června a redaktoři jsou: A. M. Kulhánek a Jindra Grosman. Již dle obsahu prvního čísla možno očekávat, že list ten stane se výdatným šířitelem a buditelem uvědomění našich českých lidí. Z úvodních článků uvádíme: O významu Volné Myšlenky, "Podstata a vývoj Volné Myšlenky" a charakteristický článek o jistém druhu taky svobodomyšlných lidí pod názvem "Rozmluvy o věcech církevních a necírkevních," dále "Svědění", "Mravnost", a K. Havlíček o náboženství. Odporučujeme vřele rozšíření časopisu "Volná Myšlenka" mezi našimi braty, neboť má-li se nový časopis propracovati z těžkých počátků, nemá-li k vůli existenci na zásadách slevovati, musí nalézt hmotné podpory v uvědomělých odběratelech. Předplatné na rok obnáší \$1.20 a přijímá je: F. J. Morávek, Crosby, Texas. Redakce pod adresou: "Volná Myšlenka," 1705 Crockett St., Houston, Tex.

Vycházkový kroj pro členy dle vzoru Č. O. S. v Čechách. Čapka budiž trochu vyšší by nebyla přitisknuta na hlavu. Pero budiž vzpřímené asi 45° stupňů, by neleželo za uchem a více ku předu. Košile čistě červená, žádné hedvábné neb vybledlé nejsou přípustné, knoflíčky budiž vždy červené. Bílý, tvrdý stojací límeček přesahující asi čtvrt palce límeček u košile. Černý kožený pás se sokolským monogramem. Nohavice u kalhot bud'těž úzké, zastrčené do holení, přehrnování nohavice přes holeně není přípustno. Černé holeně a černé stěvice. Kroj budiž vždy čistý, kajda na tělo přiléhající, zlaté řetízky neb odznaky nejsou dovoleny na kroje; kdo nosí hodinky, k těm stačí černá stuha neb přívěšek se sokolským znakem, ale znak nesmí býti zlatý, neb nic lesklého ku kroji se nehodí.

Vycházkový kroj pro členy dle vzoru Amerického (modrý). Tmavomodrý měkký plstěný klobouk na dlouho promáčknutý s úzkou stuhou. Bílá měkká košile, nízký, tuhý límeček — černá dlouhá vázanka na dlouho vázaná. Tmavomodrý kabát na způsob čamary o devíti knoflíkách. Tmavomodré spodky, černý, kožený pás se sok. monogramem, černá obuv.

Vycházkový kroj D. A. Sokolů.—Látka je šedivá, kabát s ležatým límcem a jedním čamárovým knoflíkem, kalhoty dlouhé. Červená košile s měkkým ležatým límcem. Černá dlouhá vázanka. Černý kožený pás s monogramem D. A. S. Šedivý měkký plstěný klobouk se širokou střešou. Černá obuv.

Vycházkový kroj pro Sokolice.—Viz stanovy, článek 21., strana 18. Žádný vycházkový kroj není dovoleno nositi bez svolení náčelníka.

Za oděvní komisi S. O.

Josef Brouk, Josef Bednářik, Zděnka Vosátková.

KALENDÁŘ SOKOLSKÝ.

PAMÁTNÉ DNY ZE ŽIVOTA SOKOLSKÉHO, A UDÁLOSTI Z DĚJIN ČESKÝCH I AMERICKÝCH.

ČERVEN.

1. června 1884 ve schůzi výboru Sokola Pražského vzdal se Dr. Miroslav Tyrš náčelnictví jednoty. Byv rehabilitován jako docent výtvarného umění a estetiky na pražské universitě a chtěl se věnovati cele dávnou touženému povolání, seznal, že rozdělené jeho síly, tak dost již vyčerpané, by nestačily na obsáhnuti velkého úkolu, který měl ještě před sebou, to jest, s celou duší a zápalem šířiti z kathedry učitelské poznání ušlechtilosti krásných umění mezi studující mládeží českou. Proto s těžkým srdcem loučil se s úřadem náčelníka, jemuž byl věnoval od založení Sokola celých 22 let svého nejkrásnějšího a nejmužnějšího věku a v němž bohatýrským duchem svým i vznešenou ideou povznesl Sokolstvo přes těžké překážky k metám vytoženým.!

1. června 1862. konáno bylo první veřejné cvičení Sokola pražského spojené s odhalením praporu v sále u Apolla.

5. června r. 1415 .po dlouhém věznění dostalo se prvního slyšení Mistru Janu Husovi před sborem v Kostnici.

9.—10. června 1889. na mezinárodním sjezdu gymnastů francouzských v Paříži dobylo družstvo České Obce Sokolské v závodech první cenu a tím pokrylo slávou české jméno za hranicemi. Od úspěchu Sokolstva datují se napotomní trvalé bratrské styky s gymnasty francouzskými a přátelský poměr národa francouzského s národem našim. Přední vlivní předáci francouzští začali si všimati naši otázky politické, našeho dějinného práva a kultu, takže naše požadavky, naše národní aspirace při vypuknutí světové války zásluhou Sokolstva nebyly národu francouzskému nijak neznámy a my nalezli u něho přední oporu.

Ve dnech 16.—26. června r. 1887. pořádána výprava amerického Sokolstva do Čech, pod vedením bratří Volenského, Jos. Čermáka a Kar. Štulíka.

18. června r. 1882. důstojně oslaveno bylo dvaceti-leté jubileum Sokola pražského prvním sletem všesokolským v Praze, na němž podílelo se 76 jednot z Čech, Moravy, Vidně, Lublaně, Záhřebu a Ameriky počtem 1540 členů, 650 cvičenců a 50 družstev.

20. června 1884. zemřel Václav Beneš Třebitzký, známý a oblíbený spisovatel historických črt a románů z nejslavnější a nejpohnutlivější doby národa českého.

21. června r. 1621 popraveno bylo 27 osob stavu panského, rytířského a městského na náměstí staroměstském krutým způsobem jako náčelníci povstání proti králi Ferdinandu II., jež tak neblaze skončilo pro celý národ náš nešťastnou bitvou bělohorskou. První st'at byl stařec Joachym Ondřej Šlik, jemuž pak ut'ata byla též pravá ruka, po něm popraven Václav Budovec z Budova, potom Krištof Harant z Polžic, Kašpar Kaplíř ze Sulevic, Prokop Dvořecký z Olbramovic, Jindřich Otta z Losů, katolík Diviš Černín z Chudenic a po těchto ostatní v pořádku napřed ustanoveném. Doktor Jan Jessenius, slavný lékař a professor na pražské universitě, odsouzen byl k tomu, aby mu nejprve byl vyřezán jazyk z úst, potom hlava st'ata a tělo čtvrceno a na kolech roztrháno. Staroměstský purkmistr, Jan Kuttbauer a Šimon Sušický byli oběšeni na trámech trčících vysoko z radnice, Nathanael Vodňanský z Uráčova zase na šibenici postavené uprostřed náměstí. Hlavy popravených byly pak v železných klecích vyvěšeny pro výstrahu budoucím na mostecké věži staroměstské, kdež zůstaly trčeti až do r. 1631., kdy s výpravou Saskou vrátili se čeští exulanti do Čech. Popravu vykonal staroměstský kat, Jan Mydlář, ve čtyřech hodinách, uživ ku stinání čtyř mečů.

Dne 26. června 1887. následkem zakázaného II. sletu všesokolského uspořádáno bylo na počest sokolů amerických veřejné cvičení a závody v Českém Brodě za účasti 2144 cvičenců a 140 družstev. Američtí borci předvedli tu znamenité ukázky na nářadí, hlavně nové sestavy na koni na šif a cvičení s kužely, které napotom se ujalo i v jednotách ve staré vlasti.

Na dny 28.—30. června připadají slety všesokolské v Praze a to:

II. slet r. 1891. při příležitosti jubilejní výstavy.

III. slet r. 1895 na národopisné výstavě.

IV. slet r. 1901., V. r. 1907. spojený s mezinárodními závody, na nichž družstvo České Obce Sokolské dobylo první ceny.

VI. slet všeslovanský spojený s 50tiletým jubileem založení Sokola konán r. 1912.

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ.

Cleveland, O., 30. května 1919.
Ze Sokola Cleveland.—Chci tak trochu popsati činnost naší jednoty za 1. pololetí tohoto roku a proto počínám tedy s činností naší v tělocvičně. Bylo u nás vzdor nynějším poměrům ve cvičebních hodinách dosti živo. Ze starších cvičenců mimo několika čestných výminek se jich mnoho neukázalo, ale za to ta naše mládež, náš dorost se činí. To nejlépe bylo vidět při akademii, kterou cvičitelský sbor uspořádal v neděli dne 27. dubna. Jest skutečně na nás, na celé naší jednotě, abychom se vynasnažili a hochy ty při činnosti

udrželi. Jisté kroky již v tom směru byly učiněny a doufám, že v příštím mém dopisu bude mně možno již podrobněji popsati, jak hodláme získati nové členstvo pro naši jednotu a tak zajistiti se, alespoň pro nejbližší budoucnost. Akademie, o které jsem se zmínil, byla skutečně pěkným vystoupením, na které může jednota naše býti hrda. Sokolové pod vedením náčelníka br. Plísky cvičili 2 oddily prostných a 6ti členné družstvo cvičilo na bradlech. Sokolice předvedly tělocvičný tanec, mazurku a ukázkou školy šermu končím. Šerm, něco co tak zřídka vidíme při našich veřejných vy-

stoupeních, byl dobře nacvičen a číslo to se velice líbilo. Dobrý efekt činily celé bílé cvičební úbory, které si naše obětavé sestry pořídily. Nacvičil br. Pánka. Sokolové, společně s dorostem, pod řízením br. Plisky ukázali nám několik skutečně pěkných skupin, které provedeny a sestaveny byly takřka bezvadně. Dále dorost provedl několik sestav sokolského zápasu a i zde vše dosti dobře klapalo. Menší žákyně, oblečeny v národních krojích, předvedly dětské tance se zpěvem. Děvčátka provedly svoje číslo tak pěkně, že musely opakovat. Žákyně větší cvičily tělocvičný tanec, polku. Obé nacvičeno br. Pánkem. Žáci I. a II. třídy vedením br. Jílka přecvičili 4 oddíly prostných. Vdané naše sestry sokolice přispěly také k úspěchu akademie živým obrazem, který byl velice pěkně sestaven. Celkový úspěch akademie byl velice dobrý, za což děkovati můžeme jen našim obětavým cvičitelům. Máme v našem cvičitelském sboru bratry, kteří jsou skutečnými odborníky a měli bychom jim dáti na jevo lepší uznání za jejich práci a námahu. Na jejich počest uspořádán byl v naší sokolovně večírek, který se znamenitě vydařil. Připravili jsme si naši tělocvičnu ku hrani basketballu, takže naši hoši již se nemusí báti, že každou chvíli mohou rozbít okno.

Naš dramatický odbor počátek sezony promeškal, ale pak promeškané můžeme říci skorem dohonil. Pod dozorem našeho energického br. Berneitra sehráli jsme dvakrátě divadlo: "Z českých mlýnů", a pokaždé s dobrým úspěchem. Součinnost jako vždy nese dobré ovoce. Bylo by záhodno, aby příslušní bratři činovníci se náležitě připravili na příští sezonu, tak abychom zbytečně nejlepší část sezony nepromeškali. Zábavní výbor se skutečně činí. Uspořádal v posledních několika měsících několik zábav, které se vesměs setkaly s úspěchem. A v nastávající době, kdy přestane být tou oasou east-clevelandskou, bude obzvláště na zábavním výboru záležiti, aby opatřil nové zdroje příjmů.

Vojáci naši se nám pomalu jeden po druhém vrací a tak doufáme, že to půjde zase tak jako to chodilo, anebo snad ještě lepší.

V poslední době jednota naše ztratila jednoho ze svých dobrých činovníků, br. Kříže, který po kratší chorobě zemřel. Až do poslední doby byl činným v různých výborech, vždy ochotný a obětavý. Budiž čest jeho památce.

Bylo by záhodno, aby schůze byly lépe navštěvovány tak, aby širší kruh našeho členstva bral podílu na jednání a činnosti jednoty. Schůze konají se za letní doby každou druhou sobotu večer. Václav Huml.

Guy, Texas, 3. června 1919.

Milí br. Sokolové a Sokolice! V neděli 1. t. m. jsme odbývali schůzi, která byla k mému potěšení hojně navštívena, jak Sokoly tak členy Sv. Obce. K zahájení schůze jsme si zazpívali píseň "Stůjme bratři pevně v boji." Po přečtení zápisu a dopisů, přednesly slečny Roží a Vlasta Walčíkovy a Ida Bařákova deklamánky, začež byly odměněny potleskem. Též řečník Sv. Obce přednesl vhodný článek. Pak byla učiněna dobrovolná sbírka na výzvu V. V. doplnit to, nač se vzaly peníze z N. S. Sbirka vynesla \$6.10. Po 50c darovali br.: Jan Zemánek, Jan Bařák, Fr. Vrla, Jan Walčík, Jos. Walčík, Jos. Suseň. Po \$1.00 dali Jos. Mikeska, Jos. Zemánek, Josef Michalec 85c; Jan Bláha 25c. Též byla učiněna sbírka pro p. P. Kovalského s Pennsylvanie, která vynesla \$2.00. Pak bylo navrženo k našemu Sokolu 8 čekanců, jsou to: Fr. Suchma, Jaroslav Suchma, Fr. Dubčák, Anton Siptak, Josef Valčík, J. H. Walčík, Jo-

sef Suseň, Karel Suchma. Všichni zaplatili po 50c. vstupné; v příští schůzi budou uvedeni do Sokola. Br. starosta vyzval členy k povstání a provolání Na zdar! na počest novým členům. Náčelník náš nemohl vyhotovit zprávu, když se necvičilo. Až teď jich začlo cvičit asi 11, proto pošle zprávu až za měsíc červen. Schůzi budem odbývat 6. července a při tom zasvětime památku upálení Mistra Jana Husa proslovy a zpěvem a dvě sl. sehrají malé divadlo v siní řádu "Laskavost" S. P. J. S. T. Na zdar! R. Mikesková, tajemnice.

New York City, 3. června 1919.

Dopisovatel podává následující zprávu o činnosti sboru "D. A. Sokola" v New Yorku.

Dubnová schůze sborová, vzdor malé účasti členstva, byla neobyčejně zajímavou vzhledem k tomu, že nestrnula jako obvykle na pouhém projednávání běžných spolkových záležitostí. V řečené schůzi totiž bylo zřejmé znáti, že dnešní mocný proud myšlenkový nalézá ohlasu u členstva. Vnější pohnutkou k účelné debatě byla zpráva delegáta vých. Župy, o protestu podaném Výk. Výb., týkajícího se znění nových stanov, jež nebyly vypracovány tak, jak usneseno na sjezdu clevelandském. Názory projevené vůči tomuto bodu schůze vyzněly souhlasně v ten smysl, že D. A. S. nedopustí k tomu, aby ze stanov byly vypuštěny zásady, na kterých byl zbudován, neboť tyto jsou zárukou další jeho existence, jakožto tělesa, v první řadě dělnického; neuspokojivé vyřízení této záležitosti může vésti i k rozluce.

Toto pokrokové stanovisko pracujících tříd zdůrazněno bylo zvláště u příležitosti dopisu místního odboru "Československé Dělnické Rady." Dopis vzhledem k své důležitosti odkázán do pololetní schůze (červnové). Tomuto usnesení předcházela debata, zřejmá nasvědčující, že mezi členstvem vane "jiný vzduch", svěží duch nových, vlastně starých myšlenek, jichž však průběhem doby bylo zapomínáno, které ale nyní se stávají životními, nabývajíce ohlasu po celém světě . . .

Nebude tu nijak na závadu, cituje-li dopisovatel závěrečný odstavec "Zásad" ze stanov D. A. S., kterýžto byl na této schůzi čten. Zní následovně: " . . . jest naši svatou povinností co pokročilých dělníků, bychom podporovali snahy veškerého pokročilého dělnictva, bojujícího za své vymanění z námezdného otroctví . . . my co Češi musíme se tohoto všesvětového emancipačního hnutí dělnického účastnit. Podporujeme mravně, hmotně i finančně vše, co čelí k vítězství proletariátu a ku lepšímu hospodářskému i společenskému zřízení lidské společnosti.

Naším heslem budiž: Boj za svobodu, vzdělání a blahobyt všeho lidstva, bez rozdílu pohlaví a pletě."

Připomínáme, že těchto zásad se držíme a budeme se jimi řídit při naší další činnosti dopisovatelské.

Z další činnosti sboru budiž vzpomenu "Veřejného cvičení," pořádaného dne 27. dubna, kteréžto bylo velkým mravním úspěchem cvičitelského odboru. Výkony byly uspokojivé jak u nejmenších tak i dospělejších cvičenců i cvičenek. Přeplněná budova pak svědčila o oblibě a zájmu veškerého členstva.

Pěvecký odbor D. A. S. "Volnost" účastnil se jako každoročně slavností 1. května, pořádané stranou socialistickou. Bylo by si jen přáti, aby celý sbor na příště sčastnil se oslav dělnického svátku.

Schůze květnová byla již velmi čteně navštívena. Nejzávažnějším bodem bylo jednání o poznámkách o sjezdu "Volné Mvšlénky" v New Yorku, uveřejněných v květnovém čísle "Sokola Amerického."

V těchto poznámkách, psaných se zřejmou tendencí a diktovaných jenom nevraživostí hlavně osobní — tím tudíž vymýkajících se veřejnému projevu — spatřuje členstvo D. A. S. útok na vlastní řady, neboť jak lze jinak si vyložití závěr těchto poznámek, že řečený sjezd byl vlastně sjezdem jedné strany a to sociální.”

Podobný způsob psaní lze nalézt v listech zbankrotělé buržoasie, proto tím více překvapuje, nacházíme-li též styl ve “Věstniku Sokolské Obce v Americe.”

Z důvodů věcných budiž tu konstatováno, že referát obč. Abrahama, přednesený na “Sjezdu V. M.” byl opravdu světlým bodem celého jednání sjezdového, neboť přinášel širší obzory a nikoliv úzkoprsý projev určitého strannictví. V tom spočívá vnitřní cena referátu a to nelze odbýt bezmocným záštim a výsměchem.

V této schůzi vzpomenu dvou zesnulých členů a sice brů. Stírského a Kochmanna. Vzdána jim čest povstáním. Dopisovateli pak uloženo, by vypracoval článek o br. Kochmannovi, jakožto jedním z prvních průkopníků dělnického hnutí v českém New Yorku. Budiž oběma čestná paměť.

Karel Leitner.

Philadelphia, Pa., dne 11. května 1919.

V úterý dne 6. t. m. rozléta se českou Filadelfií smutná zvěst, která neobyčejným dojmem působila na každého a které v prvním okamžiku takřka nikdo ani věřit nechtěl. Byla to zpráva o smrti sestry Františky Abelesové, starostky místního sboru Sokolek a dcery starého, v širokých kruzích sokolských známého bra. Emila Abelesa. Zemřela na zápal plic po několikadenní jen nemoci.

Nás, Sokolů, dotkla se zpráva ta dvojnásob bolně, neboť týká se přímo také náčelníka našeho br. Evž. Prostředníka, kteréhož zesnulá byla snoubenkou. Tlumoché tímto truchlícím pozůstalým hlubokou soustrast členstva Sokolské Jednoty, které cití plně dosah hrozné této ztráty. Dovedeme si představit žalost otce, který ztrácí své jediné dítě, dovedeme si představit snad i bolest matky, která k poslednímu spánku ukládá svoji dceru takřka v předvečer jejího svatebního dne, toho dne, který v každém dívčím životě tolik znamená a ku kterému každá snad matka vzhlíží po celý svůj život okem starostlivým. Mohli bychom také uhadnouti, jaké asi pocity hárají nitrem snoubencovým, když vidí svoji nevěstu oděnou v rouše svatebním ležeti v rakvi. Můžeme si představit všech ten nezměrný zármutek a litujeme, že nemůžeme poskytnouti větší útěchy nežli naše upřímné sympathie.

Pro mladistvý sbor Sokolek znamená smrt sestry Abelesové nejen ztrátu starostky, nýbrž i ztrátu horlivé a obětavé činovnice. Jest to rána, která zanechá po sobě zřetelné stopy. Bylať zesnulá vůdčím duchem sboru a nese na činnosti jeho největší zásluhy. Sokolou byla tělem i duší již od dětských střevečků. Setkáváme se s ní již v době, kdy bývalý br. Pavlík pokusil se poprvé založit tu sbor Sokolek. Od té doby byla pilnou cvičenkou a účastnila se všech veřejných vystoupení. Po smrti br. Pavlíka převzala místo cvičitelské. Byl to tehdy nemalý kousek práce udržeti již již se rozpadávající sbor pohromadě. Příčiněním jejím však se to přece podařilo a když nyní br. Prostředník ujal se vedení, zdálo se, že sbor blahodárně bude prospívati. Její zásluhou to hlavně že se sbor těší dnes takové oblibě, její zásluhou to, že se tak ú-

spěšně účastnil všech veřejných prací, pro Čes. Národní Sdružení, Pomocný Výbor a pod.

Jest to nevděčný úkol, býti spolkovým pracovníkem. Aspoň u nás. Jak mnoho musí každý takový podstoupiti, kolik slov spolknouti z úst pomlouvačných, slov, která velice často se dotýkají míst nejcitlivějších; kolik zlomyslných nářeků, ne-li přímo urážek musí někdy přeslechnouti, když chce nějaký podnik přivést ku zdaru. Zažili jsme, zažili jiní a zažila zajisté i sestra Abelesova s dostatek a přece vytrvala a proto volám k vám, sestry Sokolky: Vytrvejte, vytrvejte z úcty a k památce zesnulé!

Jaké oblibě a přízni těšila se sestra Abelesova jak v kruzích sokolských tak amerických, jest viditelné nejlépe z ohromného účastenství na pohřbu a ze spousty květů, kterými byla rakev její přímo zaspána. Vzdor tomu, že se po celý den z oblak jen lilo (jako by i ta oblaka plakala) a že zima byla necitelná, přece dostavil se ku pohřbu velký počet bratří Slováků a Chorvatů. Sokolky vystrojily své starostce pohřeb Sokolek důstojný. Slovenské Sokolky ve stejnokrojích společně s našimi vytvořily špalir, kterým pronesena šesti Sokolkami rakev, při níž čestnou stráž tvořil chorvatský Sokol ve stejnokrojích.

Dojem, který způsobil pohřeb její, zajisté nevymizí z paměti účastníků. Tak rozloučili jsme se naposledy se sestrou naší, která pro sokolskou myšlenku v mladém svém životě tolik byla vykonala. Budiž čest její památce! Na zdar! August Příbramský.

Omaha, Neb., 29. května 1919.

Soudě dle posledních zápisků schůzi Výk. Výb., tu výbor hodně plánuje k probuzení členů k opětovnému činnému životu. Ve schůzi západní župy byla projevena snaha V. V. vypomoci a pracovati ve směru jím vyznačeném. Jednatel dopsal br. Drassalovi do St. Paul, aby to s tamějšími Jednotami probral. Zároveň zaslal dopis každému sboru v Nebrasce se žádostí, aby bratři a sestry úsilovně pracovali, aby práce a snaha V. V. byla korunována úspěchem.

Župní výbor před měsícem rozeslal oznámení, že se budou konati závody v okrsku Nebrasky příští srpen, ale posavad nedostali jsme odpovědi ani od jednoho sboru, co hodlají dělati. Vrchní náčelník si vede tutéž stížnost. Bratři a sestry, sami jistě doznáte zklamání, když Vám někdo neodpovídá na Váš dopis. Taková liknavost, ba řekl bych nešetřnost vůči výkonnému župnímu tělesu budi jenom roztrpčenost a dohání mnohé členy k nečinnosti.

Obrázky cvičebního kroje se nám zamlouvají a br. Rokůskovi bylo uloženo vyjednatí s br. Libalem a prodeji. Bratři a sestry jsou upozorněni, aby se o oblek u Libalů přihlásili, aby měli správný oblek dle předpisu.

Technický odbor se neúplně schází. V poslední schůzi byli přítomni pouze Kopecký, Nováček a Procházk. Jest žádoucí, aby i ostatní členové se schůzi správněji účastňovali, aby práce k závodům rázně šla ku předu.

Bylo uloženo doporučiti sborům, aby zakládaly pěvecké odbory a to zvláště v Omaze, kde jest dosti členů, aby tu prospíval župní pěvecký sbor.

Zároveň upozorňuji všechny sbory, aby svoje župní poplatky na hlavní V. V. zasílaly. Tím se ušetří mnoho práce a jest lepší kontrola nad poplatky. Stávalo se dosti často, že mnohé jednoty platily do hlavní úřadovny správně, ale zanedbaly župní příspěvek.

Na zdar!

J. Jeník, jed.

ZÁPISY A ZPRÁVY ČINNOVNÍKŮ.

ZÁPIS O SCHŮZI V. V.,
konané dne 12. května.

Schůzi přítomni byli všichni členové až na bratra Neumanna a sestru Brichtovou, jež omluvena. Zápis o schůzi dne 23. dubna konané po přečtení schválen. Dopis T. J. S. Říp odkázán Ú. T. O. k vyřízení. Zápis T. J. S. New York o záslužní listiny pro bratry: K. Rutha, H. Sekyru, K. Šindeláře, Vác. Jablečnicka, Fr. Malého, K. Němce, Voj. Klečku má na doporučení jednatele býti vyhověno. Bru. Královi, tajemníkovi T. J. S. St. Louis má být sděleno, že spojení s vlastní dosud špatné, ale že již objednány byly některé příručky. Co se týče upozorňování na dotazníky župního výborem rozeslané, jest těžké, když pořadatel dotazník nebyl poslán. Záležitost s jednotou East St. Louis vyřízena jednatelem, když byl od jednoty té dostal žádost o sdělení povinností k V. V. Sestra Růžena Hlaváčková si dopisem stěžuje, že usnesení sjezdového není br. pořadatelem Sok. Amer. dodržováno, že v S. A. není část anglická. Br. pořadatel poukazuje na nedostatek místa a myslí, že od příštího čísla bude angličtina pravidelně uvedena. Čten dopis Ú. V. župy Vyšehradní a k části týkající se podepisování úředních svolání neb resolucí a úředních listin má být poukázáno na stanovy. Není brán v pochybnost zápis o schůzi, ale úřední vyhlášení musí být podepsána ne pouze jednatelem, ale i starostou, a po případě i resolučním výborem mají-li býti v budoucnosti uznány V. V. Ostatní části dopisu byly vyřízeny již v minulých schůzích a jednatel poslal doporučeně listiny týkající se sporu br. jednoty v Newark na br. Hrbka. Jednatel sděluje, že neposlal dosud dotaz na tajemníka sjezdu Volné Myšlenky, protože v zápisu o sjezdu uvedeném v měsíčníku Věk Rozumu, není jmenována Sokolská Obec. Br. Košar však trvá na svém, že na otisku, o jehož uveřejnění byl požádán, výslovně jméno naší organizace bylo uvedeno, a proto uloženo jednatelem, by dopis odeslal. Na upozornění jednatele, že sjezd Slovenské Jednoty Sokol bude zahájen v Homestead, Pa. 18. t. m. usneseno poslati blahopřejný dopis s upozorněním, by zvolen byl výbor, který by s výborem naším spojení ujednal, když by úmyslem Jednoty bylo společně pracovat. Sestra T. Dobiášová popisuje uvedení Sokolice Karel Jonáš do župy Střední a Sokolské Obce v neděli dne 4. května. Usneseno dáti do tisku legitimace členské, ale jednatel má dostati rozpočet. Legitimace Č. N. S. pro členy jednot jsou již dle sdělení br. Paskovského připraveny. Jednatel je má vyzvednouti a po jednotách rozeslati. Na vyzvání br. starosty vzdána poslední čest čestnému členu dru. R. Stefanikovi, a usneseno na diplomu vypsati resoluci soustrasti nad náhlým jeho skoncem. Svěřeno br. Košarovi k provedení. Žádost jednoty Havlíček z Cleveland, O. o prázdnotisk diplomu, na němž pro památku by mohla jednota jmenovaná vysloviti uznání rodině zesnulého, obětavého pracovníka br. Ad. Navrátila, usneseno vyhověti. Zesnulé činné a obětavé sestře Františce Abelesové ve Filadelfii vzdána čest povstáním. Výbor, jenž byl navštívil schůzi Plz. Sokola, podává potěšitelnou zprávu, že jednota ta z ohledu na zájmy celkové ustupuje od protestu proti volbě župního výboru, a že se i volby účastní. S povděkem na vědomí vzato. Čten zápis o schůzi Ú. T. O. konané dne 4. května. Jednatel také předložil členům V. V. knihu Těl. dětský k bližšímu prohlédnutí. Obeslání sletu do-

rostenci má být ponecháno Ú. T. O. k dalšímu promyšlení. Dovoleno jednatelem odkoupiti od vlády tři schránky na dopisy z odvodní stanice v ceně \$2.85. Jednatel upozorňuje, že Č. N. S. podařilo se získati loď k převezení životních potřeb pro strádající ve vlasti, a odporučuje, by i Sokolská Obec účast na této pomocné akci brala. O tomto předmětu rozhovořili se téměř všichni členové a do rozpravy zasáhl i br. Vinc. Sedlák, člen župního Vzd. Odboru. Když br. Košar navrhl koupiti 1000 obleků pro hochy, přečetl jednatel zprávu o finančním stavu S. O. a poukazyval na nemožnost podniku tak nákladného, i když se počítá na uhrazení vydání jednotami. Aby provedení myšlenky té bylo usnadněno, navrhl br. Paskovský, aby Č. N. S. bylo požádáno, by peněz k S. O. pro ně odvedených mohlo být použito k nakoupení oděvin. Jednoty, župní výbory a jednotlivci mají být pak požádáni by příspěvky na tuto pomoc posílali na jednatele. Br. Makyta je toho mínění, že obnos \$250.00 věnovaný pro Česko-Slovenskou armádu jednotou Komenský v Chicagu mohl by být přenesen pro tento účel. Slibuje přimluvit se u jednoty, by o to požádala. Návrh br. Paskovského jednohlasně přijmut a pak zvolen výbor z brů. Plačka, Košare, Popelky a Štěpiny, by koupil oděvů obstaral v čas. Br. A. Doležal oznamuje, že vyšetřoval poměry bývalé jednoty Vyšehrad a že shledal, že se na dobro rozešla. Proto také vyjednal s br. Horálkem přestěhování nářadí na pozemek Útulny a Sirotkince. Br. Průcha má být požádán o vydání hrazdy, kterou má v držení dosud. Br. Kubec zodpověděl dotaz týkající se vyslání dvou zástupců do Čech Českým Nár. Sdružením, a vysvětlil příčiny proč sám ač byl zvolen, odepřel jeti. Schůze skončena o 11. hodině.

ZÁPIS O SCHŮZI V. V.,
konané 26. května 1919.

Schůzi zahájila sestra mistostarostka M. Štěpánková za přítomnosti sester Kubičkové, Šlaufové, M. Brichtové, bratři: Makyty, Kubce, Čermáka, Popelky, Vonáška. Později se dostavili br. Plaček, Košar, Doležal, dr. Neuman. Nepřítomnost omluvili sestra Dobiášová, br. Černý, Paskovský. Neomluveni dr. Mueller a J. F. Štěpina. Zápis o minulých schůzích čten a schválen. Přítomní zástupci jednoty Havlíček Tyrš předkládají dopis, v němž vysvětleny příčiny jejich poslání k V. V. Br. starosta ujmul se vedení schůze než bylo přikročeno k vyřizování dotazu činěného vyslanci, načež tito uspokojeni opustili schůzi. D. A. Sokol New York posílá deset doll. na oděvy koupené S. O. pro sirotky do Čech. Br. pokladník J. Makyta sděluje, že v jeho jednotě nebylo povoleno přenesení \$250.00 určených pro Česko-Slovenské vojiny na oděviny, ale že jeho jednota dala z pokladny \$50.00 a za každého členu další dollar, tedy celkem \$150.00. Ústřední výbor župy Střední povolil pět set doll. a Sokol Slávský \$50. Poukazováno na nesolidaritu bratrskou projevenou jednotou T. of L., která povolila z pokladny na zakoupení látky na oděvy tisíc dollarů, ale učinila tak samostatně bez ohledu na žádost V. V. Na to br. Košar podává zprávu o nesnázích, které měl s koupí oděvin a sděluje, že mohl jich zajistiti pouze 850 a společnost Butler bratři činila prý další kroky k doplnění zásilky dle přání. Jednatelem uloženo telegraficky požádati br.

K. Hrbka, jednatel župy Východní, by k tomu dohledl, aby zásilka S. O. šla s lodí President Wilson. Zásilka je adresována na Českou Obec Sokolskou. Usneseno, by výbor obstaral ještě nějakou obuv. Jednatel upozorňuje na usnesení výboru župy Východní, znějící v ten smysl, by peněz, které jsou v rukou V. V. a které v budoucnosti do držení jeho přijdou pro Č. N. S. bylo výhradně používáno jen na pomocnou akci. Tímto návrhem, když by našel souhlasu u většiny jednatelů, byl by V. V. zabezpečen v případě schodku ve fondu Č. N. S. zaviněným koupi oděvů. Čtena pak resoluce, která má být napsána na diplom Sokolské Obce, který má být odevzdán pozůstalým po dr. M. S. Stefanikovi. Usneseno též, by v plném znění byla v zápisu uvedena. Zní: Pod dojmy hlubokého a neličeného smutku nad neočekávanou a nenahraditelnou ztrátou námi vysoce váženého bratra a čestného člena dra. Milana R. Stefanika, v uznání jeho neocenitelných zásluh, jakožto předního bojovníka za samostatnost československého národa, za všechny ty nesmírné oběti, šlechtné a hrdinské činy na poli válečném, jež byl těžce zkoušené své vlasti přinášel bez rozpaku a bez ohledu na vlastní bezpečnost i život svůj, Sokolská Obec v Americe jménem veškerého svého členstva projevuje tímto pocity nejhlubší oddanosti, vděčnosti a úcty nehynoucí památce velikého a bohatýrského Čechoslováka, bratra Milana R. Stefanika vůči pozůstalým příbuzným jeho, rovněž i celému národu československému, za jehož volnost a blaho byl položil obětí i vzácný a plodný život svůj. Zářící jeho zjev v boji za svobodu naší uchová Sokolstvo na věčné časy v srdcích i myslích svých. Za Výkonný Výbor Sokolské Obce v Americe: Jos. Plaček, starosta, Tom. Vonášek, jednatel. Uloženo jednateli, by zjistil, kam by bylo nejlépe tuto resoluci poslati. Sestra Štěpánková poukazuje na výsledky agitační práce u jejího sboru Sokolice Chicago a u Sokola Chicago a táže se, zda bude požadováno za každého z takto hromadně přijmutých členů a členek zápisné 50 ctů. Usneseno držeti se přesně stanov. Jelikož sedmý slet v Praze je již úředně ohlášen, jednáno o tom, zda Sokolská Obec má konati nějaké přípravy k uspořádání výpravy, na níž by se mohli podílet i nečlenové sokolských jednot. Tato otázka vzala drahně času a rozprava vyvrcholila v usnesení zvoliti výbor k vypracování plánu na sokolskou výpravu s připuštěním širší veřejnosti. Na výbor zvoleni Čermák, Kubec, Vonášek. Odkázáno také Ústř. Tech. Odboru konání příprav po stránce technické. Povoleny pak poplatky k Ústředním Výborům žup Východní a Jižní, když bylo usneseno, by jim vypísáno bylo, které jednoty mají zapláceno a které nepodaly zpráv, aniž zaplatily. Zpráva ta také má být otištěna v Sokole Americkém. Jednotě ve Waco má být oznámeno, že nevyrovná-li se po této upomínce, bude s ní naloženo dle stanov. Účet bra. J. Košáře za perokresbu ohlavení pro Tech. Přílohu na pět doll. poukázán k výplatě s účty běžnými za tisk S. A., služné jednateli a poštovné. Zpráva o příjmech a vydání zní:

Příjem v květnu 1919.

Sokolice v San Francisco za knihu Těl. dět.	\$ 4.00
T. J. S. Newark, za přisp.	15.70
Sokol Slávský, za přisp. 82.60, pro ČNS. 51.00	133.60
TJS. St. Louis za přisp. 67.85, pro ČNS. 64.20	132.05
Úrok z banky	3.73
Ž.O.S. Havliček za přisp.	7.00
TJS. Svornost za přisp.	23.60
Sokolice San Francisco za přisp. 2.35, pro Č. N. S. 9.60	11.95

Sokolice Portland, Ore., za přisp.	2.05
Sokolice Libuše Dallas, Tex. za přisp. 1.75, Těl. dět. 4.00	5.75
TJS. Říp, za přisp.	7.70
D. A. Sokolice Newark pro ČNS. 11.10, za Těl. dět. 4.00	15.10
D.A.S. Winfield, L. I., N. Y., za přisp. 20.40, do f. sjezd. 5.10	25.50
Sokolice Omaha, Neb., za přisp. 15.75, do f. sj. 6.60, pro ČNS. 20.10	42.45
TJS. Oakland, Cal., za přisp.	12.60
TJS. Dayton, za Těl. dět.	4.00
TJS. Little Ferry, N. J. za přisp. 8.25 do f. sjezd. 1.88	10.13
Sokolky Čechie za Těl. dět.	2.00
Plaček Jos., za Těl. dět.	2.00
Sokol Havliček Tyrš za přisp.	179.90
Sokolice Little Ferry za Těl. dět.	4.00
Sokol Slávoj za přisp.	34.70
Kos Ant., Seattle, Wash., předpl.	1.00
Plzeňské Sokolice za přisp.	7.65
TJS. Milwaukee za přisp. 57.40, na výměnu 10c., pro ČNS. 22.95	80.45
Ž. O. S. Havliček Tyrš, Chicago, na obleky . .	10.00
Ž. O. S. Havliček Tyrš pro ČNS.	49.10
Ž. O. Sokolice Slávský, přisp. 18.50, pro ČNS. 17.45, za Těl. dět. 4.00	39.95
TJS. Clarkson za přisp. 7.50, pro ČNS. 31.20	38.70
TJS. Crete za přisp. 22.50, pro ČNS. 22.50, za Těl. dět. 4.00	49.00
T. S. D. a P. Long Island za přisp.	1.00
D. A. S. Elizabeth, N. J. za přisp.	12.90
T. S. D. a P. za Těl. dět.	4.00
Sokol Slávský, Chicago, za obleky	50.00
TJS. New York za přisp.	50.55
Sokolice Libuše za přisp.	2.20
Toupal Fr. sr., předpl.	1.00
Sokolice Vlastenky, Schuyler, za přisp.	2.85
TJS. Crete za přisp. 31.80, pro Č.N.S. 23.10 . .	54.90
D. A. S. New York na obleky	10.00
TJS. Oak Park na obleky	45.00
Ú. Výbor župy Střední na obleky	500.00
Sokol Moravan Toledo pro ČNS. 9.10, za přisp. 18.20, za Těl. dět. 4.00	31.30
Sokol Edwardsville na obleky	5.00
Sokolice Blesk na oděvy	10.00
TJS. Mineapolis za přisp. 17.00, pro ČNS. 11.40	28.40
T. S. D. a P. Long Island City za přisp.	1.40
D. A. S. Newark Jednota Sokol přisp. 26.00, pro ČNS. 19.50	45.50
Jednota Sokol Newark za přisp. 29.60, za Těl. dět. 8.00	37.60
TJS. Karel Havliček Borovský, Ennis, Tex., za přisp. 15.35, pro ČNS. 10.80	26.15
TJS. Schuyler za přisp.	25.10
TJS. Scio, Ore., pro ČNS.	5.60
TJS. ve Foley, Minn. na obleky	84.00
Sokol Nová Vlast za přisp. 100.00, pro obleky 100.00, za Těl. dět. 4.00	204.00
D. A. Sokolice za přisp.	4.80
Sokolice Vlastenky, Schuyler, za přisp.	2.85
Sokol Karel Jonáš na obleky 50.00, pro ČNS. 113.50	163.50
TJS. Oakland, Cal. na obleky	160.00
Celkem	\$2,525.36

Příspěvky	8 937.75	Z min. měs.	4,575.62
Fond sjezdový	13.58		
Úrok z banky	3.73		\$7,100.98
Předplatné	2.00	Vydání	3,633.29
Na oděvy	1,024.10		
Ú. T. O.	52.00	Na hotovosti	\$3,467.69
	<u>\$2,525.36</u>		

Vydání v květnu 1919.

Ček

378 Národní Tiskárna za tisk 9,000 Sokola Am. 348.00, za dodávku 58.00	406.00
379 The Franklin Co. za štočky	32.31
380 Košar Jarka, za redakci Sok. Amer.	50.00
381 Paskovský Jos., za redakci Tech. Přílohy	20.00
382 Vonášek Tom. služné 75.00, poštovné 9.08	84.08
383 Bohemian Printing Co. za obálky	3.25
384 Butler Bros. (American State Bank) záloha na oděvy do Čech	500.00
385 Butler Bros. na oděvy do Čech.	2,250.00
386 Boston Store (hotově platil Vonášek za folders do archivu)	2.35
387 Košar J. za perokresbu pro ohlavení Tech. Přílohy	5.00
388 Ústřední Výbor Župy Východní přisp. za členy	233.40
389 Ústřední Výbor Župy Jižní příspěvky za členy	46.90
Celkem	<u>\$3,633.29</u>
Tisk Sok. Amer	\$ 348.00
Doprava	58.00
Redakce	70.00
Štočky	37.31
Výborům župním	280.30
Služné činovníků	75.00
Poštovné a dovozní	9.08
Tiskopisy	5.60
Na obleky z fondu Č. N. S.	2,750.00
Celkem	<u>\$3,633.29</u>

Finanční stav:

Finanční stav:	Fond sjezd	492.00	
Dluhopisy	\$6,000.00 směn. pohl.	109.00	
Směnečné pohledávky	1,547.55 Sokolské Obce	300.00	
Hotovost v pokl.	3,467.69 Úrazový	520.05	
Záloha na nářadí	723.61 Kursový	104.85	
Další pohledávky	400.00 Ú. M. Školské	6.20	
Celkem	<u>12,138.85</u>	Č. N. S.	1,270.68
		Ú. T. O.	2,811.18
		Ú. V. O.	507.22
		Různé	15.15
		Agitační fond	204.60
		Na oděvy	1,024.10
		Celkem	<u>\$7,365.65</u>
		Přebytek	4,773.20
		Celkem	<u>\$12,138.85</u>

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. T. O.,
konané dne 8. června 1919.

Tato schůze měla být konána 1. června, byla však odložena na 8. protože většina členů byla zaměstnána přípravami k veřejnému vystoupení o posledním dnu karnevalu Českého Národního Sdružení pořádaného ve prospěch vdov a sirotků, v staré vlasti. Schůzi zahájil br. Paskovský za přítomnosti jednatele, ses. Vošatkové, Zavřelové a bři. Čermáka a Brouka. Br. Košar dostavil se později, br. Bednářík byl omluven, br. V.

Černý neomluven. Zápis o minulé schůzi čten a schválen. Čtena žádost T. J. S. Říp o uspořádání nějakého běhu pro její cvičence neb vyslání společného cvičitele k jednotě. Usneseno, upozorniti na tuto žádost Technický Odbor župy Severovýchodní a požádati ho, by hleděl nějak potřebě té odpomoci. Na to čten dopis br. A. Myslivečka, kterým sděluje, že je členem výboru zvoleného na sjezdu Slovenské Jednoty Sokol, který má pracovati na uzavření technického spojení se Sokolskou Obcí a sdělení to doprovází přáním, by schůze výboru byla svolána na 5. července, aby mnoho pracovního času nebylo promrháno. Současně objednáva tři výtisky Tělocviku dětského. Jelikož Obec dosud nedošlo žádné úřední uvědomění o zvolení výboru, jednatel čte ze Slovenského Sokola usnesení přijaté na sjezdu odporující uskutečnění spojení se s Obcí. Pak teprv jednáno o tomto předmětu zevrubně. Výsledek byl: zvolení tříčlenného výboru a sice z bři.: Paskovského, Čermáka a Vonáška, by s výběrem Slovenského Sokola se sešel a spojení vyjednal. Výbor Slovenského Sokola má být požádán o náčrt plánu, dle něhož spojení by mohlo být uskutečněno. Náčrt ten má být co nejdříve možno podán výboru Obce k prostudování a navrzení oprav byly-li by dle jeho nějaké nutny. Tím by práce ve schůzi byly zjednodušeny a urychleny. Na to přikročeno k odložení záležitosti odměny za knihu Těl. dětský. Br. náčelník miní, že záležitost ta již protahuje se zbytečně dlouho, čekati na schůzi v níž by všichni členové byli přítomni je nesprávné, neb o záležitosti té bylo již v několika schůzích jednáno a proto nejlépe je skončiti ji. Br. Brouk poukazuje na to, že každý člen Ú. T. O. souhlasil s návrhem na zvýšení honoráře a končí návrhem, by do datečná částka \$225.00 byla poukázána k vyplacení. Návrh jednohlasně přijmut. Br. Čermák sděluje, že hodlá na ústavě pro výchovu cvičitelů v němž působí, používatí sokolské soustavy, ale že této schází paedagogické rozdělení cvičení prostných, a táže se, zda by rozdělení takové mohl učiniti, aniž by pak mu nebylo vytýkáno neoprávněné předělávání soustavy sokolské. Bři. Košar a Paskovský prohlašují, že sokolští odborníci rozdělení takovým se již také zabývali a slibují br. Čermákovi práci usnadniti vyhledáním takových příkladů. Jelikož v poslední schůzi V. V. bylo odkázáno Ú. T. O. obeslání sedmého sletu po stránce technické, projevovány náhledy, jak by slet mohl být výhodně obesláň nejen dorostem ale i vzorným družstvem. Toto vzorné družstvo bylo by sestaveno z nejlepších borců Obce a muselo by se sejiti aspoň na 14 dní před odjezdem ke konečnému návčiku společnému. Tím by ovšem vzrostlo vydání spojené s vyslání družstva, ale je to nezbytností. Vydání odhadováno aspoň na pět tisíc dollarů za ščlenné družstvo, vyslání dorostenců by muselo být také hmotně podpořeno. Za tím účelem mají být požádány župy k uspořádání podniku k získání peněz. Br. Pořadatel Technické Přílohy má také upozornit na to, že se nejedná o to, aby jednoty vyslaly družstva k sletu, ale aby jen vzorné družstvo bylo posláno a jednoty aby se staraly o dorostence. Zvolen výbor z bratří Čermáka, Paskovského a Košare k vypracování plánu, kterým by získán byl materiál k představení všeho toho, co v této zemi pro tělocvičnou výchovu je konáno, spolu s tím, co se k ní vztahuje, aby z obrazu tak utvořeného mohli čerpatí kruhy ve vlasti tělocvičnou výchovou se zabývající. Vedle obrazu veřejných hřišť, amerických tělocvičen, spolku Křesťanských mladíků a Křesťanských mladých žen, tělocvičen universitních a pod. bylo by

nutno sebrati i nejnovější knihy pojednávající o tělocviku. Br. Brouk sděluje, že veřejného vystoupení chicažských jednot při karnevalu podílelo se 984 osob obého pohlaví, z nichž bylo 155 Sokolic a 140 Sokolů. Průvodu účastnilo se 90 brů, v kroji českém a 45 v kroji amer. přednešeny pak posudky o nástupech a jednostrannosti prostných a uznáváno za potřebu, by návrhy na podobná společná cvičení byla předložena U. T. O. k posouzení. Ze župy Východní došel bra. Brouka dotaz patřící U. T. O., jakým obrátům má být cvičen dorost. Jelikož o otázce té bylo již v loni jednáno, má být odpovězeno, že větší dorost má být vyučován obrátům amer. vojinů a malý obrátům kruhovým, které jsou proň snazší. Tim schůze skončena.

ZÁPIS O SCHŮZI ÚSTŘ. VZDĚL. ODBORU, konané dne 16. května 1919.

Schůzi zahájil předseda br. dr. Mueller za přítomnosti jednatele, sestry Háč-Vinklárkové a dr. Neumann. Bři. Raisler a Brichta omluveni.

Zápis o minulé schůzi čten a opravena v něm věta týkající se vydání souboru příležitostních řečí. Dle návrhu nemají být řeči vydány tiskem, ale mají být po ruce, by jednatel nimi mohl posloužit v pádu potřeby. Čten dopis Vzdělávacího Odboru župy Střední, doporučující zpěv při schůzích a cvičeních spolu se žádostí o vydání zpěvníků sokolských. Br. předseda sděluje, že Sokol Česko Americký vydal zpěvníčky Sokolské a že zjistí mnoho-li jich má ještě na skladě a ty pak by mohly být jednotám k odkoupení nabídnuty. V odpověď na žádost o radu, jak by župní Vzd. Odbor pracovat měl, doporučeno, učiniti mu následující doporučení, aby se staral o brzké sloučení všech místních sokolských knihoven v jednu, sestavit seznam knih, získati příhodnou místnost za půjčovnu, po případě, bylo-li by možno při ni míti i veřejnou čítárnu. Pak svolání členů Vzdělávacího výboru jednot ke schůzi společné a s nimi sestavit pořad přednášek pro podzim a zimu, u každé jednoty pořádati zábavní schůze a obrázkové přednášky pro žáky tělocvičných našich škol.

Na předseda popisuje jakému posudku byla v poslední schůzi V. V. Sokolské Obce usnesení učiněná na odporučení výboru organizačního a samého V. V. Pojednávalo znovu o nich a rozhodnuto setrvati při nich, a snažiti se provésti je. Soutěž na pohlednice má býti vypsaná a vzorné řeči neb přednášky mají být získány u různých pracovníků. Br. Kuták poslal jednu řeč a ta přečtena členům Ú. Vzd. Odboru. Jednatel čte také dopis, který má být členy různých jednot rozeslán na známé. Je to žádost, by posílali dívky své do tělocvičen a aby přistoupili za členy. Z ohledu na obavy pronesené na mnohých místech, že takovým způsobem by býti mohl do řad sokolských získán nežádoucí živel, usneseno, by každé jednotě dopisy takové objednávané bylo na ruku dáno, by pozvánky nevydávala ledabyle, ale, aby každý kdož má být pozván, byl napřed ve schůzi jednoty oznámen a pak teprv má být požádán o přistoupení. Kdyby pozvání poslána byla dříve, mohl by požádati o členství někdo, koho si jednota nepřeje a odmrštění žádosti vyvolávalo by zlou krev. Jednatel zpravuje, že požádal vydavatele Svornosti, p. A. Geringera, aby dal vytisknouti články Sokol-Občan; Sokolstvo a ženy, které byly v Sokolské Hlídce 500 výtisků zvláštních, aby jich mohlo být příležitostně použito k agitaci. Pamfletů Podstaty sokolské bude vytisknuto 5.000 při značné úspoře, neb použito také sazby ze Sokolské Hlídky. Tak pozvolna bu-

de přibývati pomůcek než z Prahy budou nám sem poslány. Od Springerova knihkupectví nedošla dosud žádná odpověď na objednávku učiněnou. Jednáno také o odporučení získávati inteligenty k jednotám. Míněním bylo, že inteligenti by měli být prvními v našich řadách, a to z vlastního popudu, neb oni přece by měli snáze pochopiti sokolskou ideu. Měli by jiným sloužiti za vzor a měli by být mezi prvními pracovníky. Zdá se však, že se cítí povznesenými, že by stykem s dělníky oťřen byl lesk z nich a pak to požadování nezištné práce. Redaktoři dají se vylučovati pro neplacení, doktoři a pracovníci přistupují k jednotám pro jméno, jiní umělci vyhledávají kruhy jiné, společnost hladší, smetanovou. Jak za takových okolností bylo by možno je získati a k práci přiměti bude luštěno v příští schůzi.

ZÁPIS O SCHŮZI VZDĚL. ODBORU ŽUPY STŘEDNÍ, konané dne 9. května 1919.

Schůzi předsedal br. F. L. Musil. Přítomni byli bři.: F. L. Musil. J. Prokš, V. Sedlák a J. Sliva. Zastoupen Sokol Chicago. Po přečtení zápisu z minulé schůze oznamuje br. Sedlák, že Výkonný Výbor Obce Sokolské přijal s povděkem návrh Žup. Vzděl. Odboru, na zavedení "Župních zpráv" v Sokolské Hlídce a dáno bylo právo k jich úpravě a vedení.

Na to bylo debatováno o poměru Ženských Odborů k jednotám, jsou-li totiž Ženské Odbory samostatný celek, anebo jsou podřízeny jednotám. Br. Prokš navrhuje, aby bylo doporučeno projednání této záležitosti Žup. Výboru, ten aby ji předal Sokolské Obci a ta publikovala, tak aby bylo jasno v té věci.

Br. Prokš oznamuje, že má vyříditi za Sokol Karel Jonáš v Ciceru, že stížnost na způsob oznamování posvicenské zábavy byla vzata v úvahu a že pro příště budou voliti způsob vhodnější.

Br. předseda podává zprávu ze Sokolské Besedy, pořádané Sokolem Slovan v Lyons, Ill., dne 19. dubna, kde promluvil o významu a cílech Sokolstva a o šestém sletu sokolském v Praze s doprovodem světelných obrazů. Zpráva s povděkem přijata.

Br. Prokš oznamuje, že Vzděl. Odbor Sokola Karel Jonáš pořádá Prátelecký Večírek v neděli, dne 11. května a jak z předloženého programu vidět, bude velice zábavný. Na programu jsou čísla hudební, pěvecká, solové a komické výstupy a tanec.

Na to jednáno o úpravě a řízení Župních Zpráv v Sokolské Hlídce a po projednání různých náhledů o té věci, vzhledem k pokročilému času, záležitost tato odročena do příští schůze. Na to schůze ukončena.

Jos. Sliva, jednatel.

ÚST. VÝBOR ŽUPY VÝCHODNÍ V NEW YORK, N. Y.

Zápis o schůzi konané dne 18. května 1919.

Schůzi zahájil předseda, Sokol Jos. Modr. Následkem nepřítomnosti bratra jednatele, Sokola K. E. Hrbka, nemohl býti čten zápis o schůzi dubnové. Za prozatímního tajemníka zvolen Sokol F. Hájek.

Dopis od Jednoty Dělnicko-Amerického Sokola v Little Ferry, ve kterémž oznamuje svého zástupce Sok. Jos. Kubata, přijat. Druhý dopis od Jed. Děln. Amer. Sokola v Bridgeport, Conn., ve kterémž žádají o řečníka ku jich patnáctiletému trvání na den 29. května též přijat a za zástupce zvolen Sokol Max Grabenstein.

Technický Výbor Župy podává zprávu, a předčítá záznam o dvou ustavujících schůzích. Za župního náčelníka zvolen Sokol Jos. Gregor, za předsedu zvolen Sokol Vojt. Hlavatý, za místopředsedu Jos. Duda, za

zapisovatele Fr. Slavík. Výbor do Župy Vojt. Hlavatý a Ludmila Marliková. Technický dopisovatel do Sokola Amerického Emil Lefner a E. Klečka. Tech. Výb. oznamuje, že slyšel zprávu, že bude se příštím rokem pořádání Sokolský Slet v Praze, ku kterému mělo by Americké Sokolstvo vyslati své zástupce. V pádu, že by se tak stalo, Tech. Výb. by uspořádal dvě velká vystoupení Sokolstva, župy vých. Jedno z těchto cvičení pořádalo by se v měsíci prosinci a druhé v měsíci jarním následujícího roku. Tímto vystoupením chce dociiliti Tech. Výb. dvojího účele. Předně účel morální v očích širokého obecnstva a druhým účelem by bylo vydělání potřebný fond pro vyslání zástupců do Čech ku projektovanému sletu. Zpráva tato přijata a doporučeno Tech. Výb., by na veřejném pracoval a přípravy činil. Cvičení ono má se odbývat v některé vojenské zbrojnici.

Následkem toho, že Sok. Tůma jest příliš zaměstnán výpravou lodě do Čecho-slovenska, nemohla býti záležitost Newarská vyřízena a proto doporučeno, by zasedací výbor župy záležitost tuto vyřídil. Župní stanovny přijmuty tak, jak sestaveny ve stanovách Sokolské Obce. Zástupci sjezdovi požádání, by veškeré dodatky k stanovám byli na patřičné místo zaslány, tak aby vše co možno rychle do pořádku uvedeno bylo.

Jed. Sokol v Newarku zve župu ku svému veřejnému cvičení dopisem, který byl odkázán Tech. Výb. Zpráva ze sjezdu Národního Sdružení na východě přijata. Poněvadž docházejí stále stížnosti a dotazy stran placení Nár. Daně, usneseno dopsati Výk. Výb. Sok. Obce a otázati se, má-li V. V. určený čas, do kdy se bude Nár. Daň platiti. Tak jak dnes zařizeno, jest velmi nepraktické pro východ, poněvadž na východě jest zavedená daň dobrovolná přímá. Tu se stává, že některý člen platí daň až čtyřikrát a to myslíme, že není ani praktické ani spravedlivé. Jednatel má záležitost tuto V. V. vyříditi. Do krajského výb. za župu zvoleni Sokolové: J. Modr, A. Koňas, F. Hájek, F. Taisler, M. Mergl. Do Nár. Sdružení pak: Elian a Vyskočil. Usneseno složiti vstupné \$10.00. Dále usneseno projeviti souhlas s prací sjezdu Nár. Sdr. a zároveň též i vysloviti souhlas s prací vykonanou v Odbočce New Yorkské. Zasedací Výb. má vyříditi. Účet Tech. Výb. znějící na 90c za potřebné knihy vyplacen. Po té schůze br. starostou skončena.

Za jednatele K. E. Hrbka, znamenal F. Hájek,
1502 First Ave., N. Y.

I. ZÁPIS O ÚST. SCHŮZI TECH. VÝB. ŽUPY VÝCH. V NEW YORKU.

Za přítomnosti náčel. a podnáčel., taktéž náčelnic, podnáčelnic, zahájena schůze br. Sokolem Jos. Gregorem 27. dubna 1919. Provedena volba náčel.; byl zvolen br. Jos. Gregor a odkázán k odhlasování Župním Výboru. I. podnáčel. Vojtěch Hlavatý; II. podnáčel. Josef Duda; zapisovatel Ferdinand Slavík. Další výbor přivolen na rozdělení Tech. práce: Josef Vagner, Josef Kolman, Emil Lefner, Josefina Elianova, Jindřiška Havlova. Za zpravodaje do Sokola Amerického zvoleni Emil Lefner, Eliška Kbečková.

Po přečtení všech jmen zvolených členů, přistoupeno k usnešení, aby se schůze odbývaly vždy 3. neděli v měsíci dopoledne v místnosti D. A. Sokola v New Yorku. Dále usnešeno, aby byla svolána jednou čtvrtletně schůze náčel. a náčelnic neb jich zástupců všech jednot na Východě, dále aby byly adresy jejich zanešeny v listu Sokola Amerického.

Bylo proneseno několik důtklivých slov br. Lefnerem na důležitost společné práce a žádost na přiložení všech br. a sester ruce k práci Sokolské k čemuž br. Gregor podotýká, aby hledělo se překlenout ty hráze, kteréž činili z nás tábory s rozdělenými silami, a hlavní zřetel by se bral na výchovu mládeže v tom ohledu.

Bylo usnešeno, že bude pořádáno veřejné cvičení u některé venkovské jednoty na jejich povzbuzení. Ujednáno konečně, že zprávy všech jednot mají podávány býti žup. náčel., kterýž je zašle pak vrchnímu náčel. do Chicaga.

Po projednání ještě různých menších záležitostí byla schůze br. náčel. skončena. Znamenal

Ferd. Slavík, protokol. tajemník,
410 E. 75th St., New York.

II. ZÁPIS ZE SCHŮZE TECH. VÝB. ŽUPY VÝCHODNÍ.

Schůze zahájena br. náčel. v místnosti D. A. S. 18. května 1919. Po přečtení zápisu z poslední schůze projednávala se žádost v Bridgeport, kdež žádali na vyslání čety na jejich slavnost, usnešeno, aby vyslán byl člen za Tech. Výb. ježto četu nebylo lze dostati za příčinou odbývání se výletu výročního T. J. Sok. v New Yorku.

Byla podávána zpráva delegáta do Jed. Garfield, jenž poukazuje na nutnou podporu tamější jednotě jak technickou tak morální, usnešeno, aby náčel. neb podnáčel. vzali si na starost vyříditi záležitost tech. a morální odevzdáná vzdělávacímu výboru župy Vých.

Dále projeveno bylo přání, aby záležitost jednot v New Yorku byla vyřízena, ježto jsou co jednoty cvičící s 34 členy.

Na veřejné cvičení na Děln. den, (Labor Day) bylo usnešeno odbývat v Little Ferry, kdež poslán dotaz na obě jednoty a po kladném vyřízení se počne okamžitě pracovati.

Byl podán návrh na zvolení tak zv. dozorce, aby přehlížel činnost okolních jednot aneb je k činnosti povzbuzoval, což má na starost vziti náčel. neb podnáčel. dle dohody. Tím ukončen zápis druhé schůze. Znamenal

Ferd. Slavík,
tajemník Těch. Výboru Župy Východní,
410 E. 75th St., New York.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

- Do T. J. S. Hawthorne, Ill., přijati: Jan Hora (s přest. listinou od Sok. Chicago) a Frank Brabec.
- Do T. J. S. St. Paul, Minn. přijati byli: Jos. Felger a Jos. Strachota.
- Do Baltimorské jednoty Sokolie přijata byla Klára Dvořáková.
- Do sboru Sokolek Cleveland uvedeny byly Marie Pavlofova a Anna Plískova. Odstoupla Anna Mareš.
- Do T. J. S. Cleveland přijat byl Josef Franc; s přest. listinou od T. J. S. Detroit Jan Hurych; od Sokola Havlíček Karel Folda. Pro rušení sokolské kázně vyloučen Rud. Hudec.
- Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu, O., uvedena byla Božena Zajíček.
- Do T. J. S. Moravan v Toledo, O., přijat byl Frant. Táborský.
- Z T. J. S. Mladočech v Racine, Wis., vyloučení byli pro neplacení Fr. Uhlíř a Josef Zeman.
- Do T. J. S. New York přijati byli: Cyril Seňora, Josef Stejskal, Alois Drahekoupil, Frank Sršeň, Stanislav Wild. Odstoupili J. Kvasnička, K. Václav, E. Shultz M. Hnatek. Zemřel Baborský Ant.
- Do T. J. S. Dívka a Paní v Schenectady, N. Y., přijata byla Marie Koutný.
- Z T. J. S. Schenectady, N. Y., vystoupil Václav Anž.
- Do T. Sboru Dívka a Paní v Newark, N. J., přijaty byly Antonie Kroupa a Marie Vávra. Odstoupily Anna a Marie Štava, Jane Osania. Vyloučena Eva Fabian.
- Do Čes. Am. Jednoty ve Foley, Minn., přijat byl Frank Mech.
- Z T. J. S. Minneapolis, Minn., vyloučen byl pro neplacení Karel Němec a odstoupil Alois Hlaváček.